

A.F. of LABOR ODOBRI LA FOLLETOVO PREDLOGO

Z JAVNIMI GRADNJAMI JE TREBA TAKOJ ZAČETI, ČE NE BODO POSLEDICE USODEPOLNE

Zastopniki Ameriške Delavske Federacije je opozarjal posebni senatni odbor na težke posledice, ki bi se pojavile, če vlada takoj ne priskoči nezaposlenim na pomoč. — Farmerji po desetih zapadnih državah so dobili pšenico za krmo. — Mrz, ki je prevladoval zadnje dni, je položaj v New Yorku znatno poslabšal.

WASHINGTON, D. C., 10. marca. — Ameriško organizirano delavstvo je danes ponovno pozvalo zvezno vlado, naj začne razvijati širokopotezni program in naj takoj prične z javnimi gradnjami, da zaščiti deželo pred nezaposlenostjo ter težkimi posledicami, ki so v zvezi z njo.

Delavstvo je pojasnilo svoje zahteve potom svojega zastopnika v kongresu, Edward F. McGradya.

Ameriško delavstvo v splošnem, posebno pa A. D. Federacija, odobrava predlog senatorja La Folletta, naj dovoli zvezna vlada za javne gradnje pet tisoč petsto milijonov dolarjev.

McGrady je nastopil pred senatnim odsekom za delavske zadeve ter izvajal med drugim sledeče:

— Poglavitni izgovor gotovih krogov je, da bi s tem pojavilo preveč stroškov. Mi pa odgovarjamo, da bodo stroški nezaposlenosti dosti bolj usodepolni. Ameriška Delavska Federacija je že ponovno opozorila razne oblasti, na težke posledice, ki se že pojavljajo v družinah. Ljudje izgubljajo pogum in samozavest. Vrste zločincev se večajo, in če bo šlo še nekaj časa tako naprej, bodo le redki tisti, ki bodo spoštovali postavbo.

Posebno se je zavzel McGrady za oni del predloge, ki določa gradnjo cenjenih hiš za ljudi z malimi dohodki.

Poljedelski department je naznanil danes Rdečemu križu, da bodo dobili farmerji po desetih zapadnih državah, ki so bile vsled suše najbolj prizadete, zadostne množine žita za krmo živine.

Mrzlo vreme zadnjih par dni je položaj po velikih mestih znatno poslabšalo. Število družinskih očetov v tukajšnjem mestu, ki so brez vsakih sredstev, je naraslo 132.000.

ALBANY, N. Y., 10. marca. — Ko je danes governer Roosevelt v posebni poslanici pozval zakonodajno, naj se začne obe zbornici čimprej baviti s tremi predlogami za pomoč nezaposlenim, so bile kmalu nato vse tri predloge sprejete.

Prvi dve se tičejo direktne podpore, ki naj bo dana nezaposlenim, tretja pa zahteva, naj volilci pri prihodnjih volitvah odločijo, če naj se izdajo v to svrhu javne zadolžnice v znesku tridesetih milijonov dolarjev.

V senatu so bile predloge sprejete brez debate, dočim je v zbornici očital republikanski poslanec William L. March iz Buffala governerju Roosevelt, da uganja politiko z vprašanjem nezaposlenosti.

DETROIT, Mich., 10. marca. — Tekom nemirov pred Fordovo tovarno v Dearborn je bilo začetkom tega tedna aretiranih 48 oseb. Včeraj so razen štirih vse izpustili, toda prihodnji ponedeljek se morajo pojaviti pred veliko poroto, ki bo skušala dognati, kaj je dovedlo do krvavih spopadov.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda
v Ameriki — Naročajte ga!

Capone je ponudil svojo pomoč

SUHAČI SO V STRAHU

Narodova volja proti prohibiciji vedno narašča. Suhaški poslanci in senatorji so v velikih skrbih.

Washington, D. C., 10. marca. — Prvič v zgodovini zvezne prohibicije so suhaški vrste v velikih skrbih, četudi nočejo priznati, da je njih poraz mogoč.

Tehnično so še vedno prepričani, da trinajst držav more zadržati odpravo ali premembo prohibicijske postavbe. Toda dokazati, da je narod vedno bolj nezadovoljen s prohibicijo, se kupičijo. Suhaški voditelji, ki natanko pazijo na vse zadeve, ki se tičejo prohibicije, spoznavajo, da bo kmalu prišel čas, ko bo večina naroda zahtevala kako izpremembo.

Predsednik Hoover je edini kandidat, na katerega se morejo suhači zanesti. Pa celo pri tem so zelo razburjeni, kajti načelnik Hooverjeve kampanje, Walter F. Brown, priporoča, da bi republikanska stranka predlagala narodni referendum glede prohibicije.

Roosevelt, Smith, Ritchie in Baker, ki so najresnejši kandidati za predsedniško mesto demokratske stranke, so vsi za odpravo prohibicije.

Med senatorji in kongresniki je mnogo takih, ki pri glasovanju dajo svoj glas v prilog prohibicije, osebno pa so proti njej.

ŠTEVILU BLAZNIH NARAŠČA

Albany, N. Y., 10. marca. — Letno poročilo državnega komptrollerja Morrisa S. Tremaine objavlja, da je bilo v letu 1931 preplavljenih v državne umobolnice 4259 oseb. To število je dvakrat tako visoko kot druga leta. Tremaine pripisuje to veliko število slabim časom. V letu 1931 je državni department izdal za blazinice \$47.083.044.21, ali nad 15 odstotkov vseh državnih izdatkov.

ZAHTEVAJO POVIŠANJE PLAČ

Chicago, Ill., 10. marca. — Union coal miners države Illinois so na seji z lastniki premogovnikov stavili zahtevno za zvišanje plač in skrajšanje delovnega časa na pet dni na teden. Na tej seji bodo skušali skleniti novo pogodbo, ker sedanja pogodba poteka z 31. marecem.

VOJNA DOPISNICA SE JE ZAKASNILA

Marseilles, Francija, 10. marca. — Dopsica, ki jo je odposlal francoski vojak 159. pešpolka leta 1915, je bila te dni dostavljena M. Fouquesu v Martignes. Odposilatelj Mergy je naslov napisal razločno in poštna uprava ne more povedati, zakaj dopisnica ni bila 17 let dostavljena.

TRINAJSTLETNI MORILEC—PROST

Deček, star 13 let, je ustrelil svojega očeta. Branil je mater pred očetom. — Porota ga je oprostila.

Philadelphia, Pa., 10. marca. — Porota, ki se je posvetovala eno uro in tri minute, je oprostila 13 let starega Antona Pomante, ki je ustrelil svojega očeta na dan Novega leta.

Glasno odobravanje je zadonelo po sodnijski dvorani, ko je bil izrečen pravdorek porotnikov. Sodnik Harry S. McDevitt je takaj ukazal izprazniti dvorano.

Mladi Pomante, ki še vedno nosi kratke hlače, je bil obdolžen, da je ustrelil svojega očeta, ki je v pijanosti hotel umoriti svojo ženo.

Priče so izpovedale, da je stari Pomante dva dni pil. Dve sestre sta izpovedali, da je bil njihov oče pijan, da je razgrajal in je grozil, da bo mater ustrelil.

Hči Lucilla je pričala, da je očetu iztrgala revolver iz rok in ga je skrila pod blazino na postelji. Rekla je, da je njen brat videl, kam je skrila revolver, toda ni opazila, da bi bil brat vzel revolver in šel z njim po stopnicah navzdol.

Priče so tudi povedale, da je sin moral gledati, kako je oče pretepal svojo hčer Almo, ki je očeta zgrabila za roke, ko je hotel udariti mater s steklenico po glavi.

POZABIL PLAČATI ČASOPIS

Paterson, N. J., 10. marca. — Sodisce je postavilo pod varščino \$200 brata Nikolaja in Davida Atamančuk, ki sta vzela prodajalen časopisov vsak po en časopis in sta "pozabila" plačati 2 centa.

MLADA STARA MATI

Oronville, Ga., 10. marca. — Mrs. Celo, stara komaj 31 let, je menda najmlajša stara mati v Ameriki. Njena vnukinja Donna Marie George, je bila rojena v maju lanskega leta. Njena mati je Mrs. Vernon George, stara 17 let. Prababica Mrs. M. L. Watkins pa je stara 75 let.

OČE ZA POMOŠČENJE SVOJE HČERE

Phoenix, Ariz., 10. marca. — Rev. H. J. McKinnell, star 76 let, oče Winie Ruth Judd, ki je bila zaradi umora svojih dveh prijateljic obsojena na smrt na visli, razpošilja okrožnice, v katerih prosi, da bi bila smrtna kazen njegove hčere izpremenjena v do smrtne ječe ter prosi vsakega, da podpiše njegovo okrožnico.

Oče pravi, da želi te prošnje predložiti sodnijskim oblastim, ako njegovi hčeri ne bo dovoljena nova obravnava.

POTRES NA GRŠKEM

Atene, Grška, 10. marca. — Hud potres je porušil mnogo hiš v vaseh v dolini. Cephalonia in mnogo oseb je bilo ranjenih.

MATI ČAKA SINA 3 LETA

Sin je izginil pred tremi leti. — Vsi obtoženci izpuščeni. — Mati še vedno upa, da se sin vrne.

Wooster, O., 10. marca. — V mirni vasi Marshallville Mrs. Raymond Horst vsak dan brci poročila v časopisih o odvedenem Lindberghovem sinu. Tri leta že zastoj čaka na kako sporočilo o svojem sinu Melvinu, ki je izginil z ulice, kjer se je igral in se ni nikdar več vrnil.

Vsak dan se spominjam velike žalosti prvega dne, ko je sin izginil, — pripoveduje Mrs. Horst. — Ne vem, ako mi bo kdaj sin vrnjen, toda upanje imam še vedno.

Melvin, ako še živi, je sedaj star sedem let. Star je bil štiri leta, ko je 27. decembra 1928, šel na ulico, da se igra z drugimi otroci, pa nikdar se ni več vrnil. Tedaj so Horstovi živeli v Orville, štiri milje od Marshallville.

Več osumljenih oseb je bilo aretiranih, pa vsi so bili oproščeni. Nekateri domnevajo, da ga je kak motorist povozil, in boje se kazni, ga je zakopal v kakem gozdu. Do sedaj vse preiskave niso našle o njem nikakega sledu. Oblasti so še vedno mnenja, da je bil ukraden in odpeljan.

Iskali so po potokih, odkopali več sumljivih grobov, toda otroka niso našli.

Kmalu potem, ko je Melvin izginil, je sosedov sin Junior Hannah, star deset let, obdolžil Eliasa Arnolda in njegovoga sina, da sta odvedla Melvina. Obsojena sta bila na večletno ječo. Ko pa sta na priziv dosegla novo obravnavo, je Junior Hannah priznal, da je bilo to, kar je pričal proti Arnoldu, samo njegovo domnevanje. Oba Arnolda sta bila izpuščena iz ječe.

Mrs. Horst je prejela mnogo pismen in eno med njimi ji je naznanilo, da bo gotovega večera poslan otrok domov, ako bo vsak prebivalec v mestu v svoji hiši. Nikogar ni bilo na ulici celi večer, toda otroka ni bilo.

Horstovi imajo še vedno orumenelo božično drevesce, ki je stalo tedaj, ko je Melvin izginil, v znak, da se niso izgubili upanja, na njegovo vrnitev.

ZAPOSLENA "TOVARNA"

London, Anglija, 10. marca. — Najbolj zaposlen prostor v Angliji to leto bo državna kovalnica denarja. Ravno s o bila končana pogajanja, da bo angleška kovalnica skovala 32 milijonov kovov srebrnega denarja, za Jugoslavijo. Komunska pa je naročila še več kovanega denarja. Kot se sodi, bo kovalnica imela dovolj dela za osem mesecev.

HUD MRZ NA KAVKAZU

Moskva, Rusija, 9. marca. — Blizu sto, med njimi 25 šolskih otrok, je zmrznilo v aseh v kavkaških gorah, kjer vlada najhujša zima zadnjih 40 let. Vas Arašand je zasul 4. febr. gorski plaz. Do sedaj so izkopali 77 trupel.

GANGSTER ZAHTEVA, NAJ GA ZAČASNO IZPUSTE IZ JEČE

Slavni ameriški letalec Charles A. Lindbergh in njegova žena še vedno čakata poročil o svojem dvajsetmesečnem sinčku, ki so ga prejšnji torek neznanci ugrabili in odvedli. Časopisje sicer poroča, da je Lindbergh potom posredovalcev v zvezi z odvajalci, koliko je pa resnice na tem, se zaenkrat še ni dalo dognati.

Včeraj je vse presenetila ponudba proslulega gangsterja Al Capone, ki sedi v čikaški ječi, ker ni točno plačal dohodninskega davka.

Capone pravi, da bi on zamogel dosti bolj kot kdo drugi pomagati Lindberghu in njegovi obupani ženi.

On, ki je takorekoč vladar ameriških gangsterjev, butlegarjev, zločincev in drugih temnih elementov, si je svat, da bi kaj kmalu zasledil odvedenega otroka in ga vrnil staršem.

V to svrhu pa seveda potrebuje je vsaj začasne prostosti.

Capone je pripravljen postaviti varščino v znesku dvestotisoč dolarjev, da se bo vrnil v ječo, ako izvrši svojo težavno nalogo, ali pa če se mu poskus izjalovi.

Da ne bi imele oblasti nobenega dvoma o njegovi poštenosti, je pripravil poslati v ječo svojega mlajšega brata ki bi ga za časa njegove odsotnosti "nadomestoval".

Zaenkrat se še ne ve, če bodo oblasti ugodile tej nenavadni zahtevi.

Sedaj se je preiskava razširila tudi na Evropo, kajti pojavile so se govorice, da se nahaja na krovu parnika "He de France" deček, kateremu se popolnoma prilaga ois Lindberghavega otroka.

ŽENSKA BANKA

Praga, Čehoslovakija, 10. marca. — Voditeljice ženskega kluba so naznanile, da so moški bankirji zmešali svetovne finance in da so zato ustanovile ženske banko v Pragi.

Vodile jo bodo samo ženske in bodo posopale denar samo ženskam. Dobicek, ako ga bo kaj, bo porabljen za žensko propagando v Čehoslovakiji.

RIBIČI NA LEDENI PLOŠČI

Helsingfors, Finska, 10. marca. — Iz Helsingforsa je odplul ledeni lomilec, da poišče 700 ribičev, ki se, kot pravi neko poročilo nahajajo na veliki ledeni plošči na vzhodu Finskega zaliva. V iskanju se bodo pridružili tudi aeroplani.

Ribiči, ki imajo s seboj sto konj, so dva dni lovili ribe na ledu ob obrežju, ko je silen vihar odrgal veliko ledeno ploščo in jo odnesel na morje. Vihar je nato razbil ploščo na več manjših plošč in jih odnesel daleč v zaliv.

Ljudje in živali morajo trpeti veliko pomanjkanje, ker s seboj niso imeli mnogo živeža. Ribiči tudi niso dovolj gorko oblečeni, da bi mogli dolgo prenašati hud mrz.

Naknadno poročilo pravi, da je lomilec rešil že 100 ribičev.

ZA FRANCOŠKO - ITALIJANSKO PRIJATELJSTVO

Pariz, Francija, 10. marca. — Ministrski predsednik Andre Tardieu je rekel poslanski zbornici, da misli sam, kakor tudi skoro vsi drugi, da je mogoče doseči prijateljstvo med Francijo in Italijo.

Skozi trinajst let, — je rekel Tardieu, — je vsaka dežela opustila priložnost, katero je druga država ponudila. Sporazum med nami je največje važnosti. Pozabimo na stare spore.

Zatem je v tem smislu govoril nek poslanec in priporočal, da bi se sestali zastopniki obeh držav, da odpravijo medsebojno nasprotje. Konečno pa se obrne poslanec k ministrskemu predsedniku in reče: — Govorite tako, da vas morejo slišati tudi onstran Alp.

Ta dogodek smatrajo nekateri kot uvod za pogajanja med Francijo in Italijo.

PRED NEMŠKIMI VOLITVAMI

Berlin, Nemčija, 10. marca. — Za veliko zborovanje, na katerem ina govoriti držav. kanceler Heinrich Brüning v prilog kandidature dosedanjega predsed. Hindenburga, je bilo izdanih 18.000 vstopnic, katere je treba plačati. V eni uri so bile vse vstopnice razprodane.

LATINICA SE ŠIRI

Sovjetska vlada je začela tik pred japonsko-kitajskim konfliktom propagirati latinico, ki naj bi nadomestila sedanjo komplicirano in težko pisavo v vzhodnih sovjetskih pokrajinah, mejecih na Kitajsko. Ta novotarija nikjer ni naletela na hujši odpor in posebno nižji sloji so z navdušenjem in s popolnim razumevanjem pozdravili novo pisavo. Navdušenje za latinico je tem večje, ker je znanje kitajske pisave prava umetnost. Saj obsega kitajska pisava 30.000 različnih znakov, za katere je potrebno skoraj celo življenje, da se jih človek nauči, seveda če je dovolj inteligenten.

Zato je v nekaterih kitajskih in ruskih obmejnih krajih skoraj vse prebivalstvo nepismeno. Sovjetska vlada pa hoče uspešno pobijati nepismenost tudi v teh krajih in zato uvaja latinico. Latinična je uvedena že v vseh ljudskih šolah in povsod so jo z veseljem pozdravili. Seveda je drugo vprašanje, kako bodo prilagodili latinično potrebam kitajskega jezika.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

da celo leto velja list za Ameriko	Za New York na celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
da pol leta	Za imenstvo na celo leto	\$7.00
da četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopis brez podpisa in vsebnosti se ne prišteje. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo da se nam tudi prejšnje bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

NEMIRI V DETROITU

Pred par dnevi se je zbralo v Detroitu tri tisoč nezaposlenih ter so odkorakali pred Fordovo tovarno v Dearborn. Tozadevno demonstracijo so baje organizirali komunistični govorniki, predvsem Foster, ki se šteje za voditelja ameriških komunistov. Kot je bilo pozneje objavljeno, Fosterja ni bilo med demonstranti.

Ko so dospeli pred Fordovo tovarno, so jih Fordovi stražniki pozvali, naj se razidejo.

Ker tega niso hoteli storiti, so jih stražniki skušali pregnati s plinskimi bombami in s curki mrzle vode.

Ker se tudi to sredstvo ni obneslo, so bili pozvani na pomoč mestni in državni policisti ter državni milicijarji.

Med demonstranti in zastopniki oblasti se je završil vroč boj, v katerem se je ena stranka posluževala krepelcev, plinskih bomb, revolverjev in pušk, druga pa kamele in opeke.

Štiri osebe so bile usmrčene, petdeset ranjenih so pa morali odvesti v bolnišnico.

Tako se je, nakratko povedano, završil obžalovanja vreden dogodek, ki je zaenkrat še osamljen.

Ni bilo pa treba, da bi se završil, če bi oblasti ohranile mirno kri, oziroma če bi jih govorica o "rdeči nevarnosti" ne spravila iz ravnotežja.

Naravnost presenetljivo je, s kakšnim mirom in potrpežljivostjo preživljajo mase nezaposlenih sedanje težke čase.

Skoro vsi ti nesrečniki so pa red ljubci državljan, in nemire bi bilo mogoče z lahkoto preprečiti, če bi bile oblasti malo bolj previdne in obzirne.

Ako pa začno policisti smatrati te ljudi za elemente, ki so državi nevarni, ako jih začno pretepati in se posluževati orožja proti njim, se takemu ravnanju postavi po robu ter začno na silo s silo odgovarjati.

Ali so bili demonstranti v Dearbornu lačni po svoji lastni krivdi? In ni bila njihova krivda, če so bili brez dela. Saj so vendar hoteli delati in si zaslužiti svoj vsakdanji kruh.

Hoteli so dela, pa so jih oblasti nagnale s plinskimi bombami in curki mrzle vode.

V časih, ko morajo moški, ki bi radi delali, gledati, kako njihove žene in otroci stradajo, bi morale biti oblasti z njimi malo bolj obzirne.

V takih slučajih je treba razsodnosti, ne pa krogel, krepelcev in aretacij v masah.

BRITANSKI MUZEJ USTANOVLJEN Z LOTERJO

Loterije so obstajale že v prastarih časih, malokomu pa je znano, da je največji muzej na svetu ustanovljen s pomočjo loterije.

L. 1753 je umrl Anglež Sir Sloane. Zapustil je 2556 raznih rokopisov, nad 50.000 knjig in veliko zbirko zanimivih predmetov, ki jih je zbral na svojih potovanjih po vseh delih sveta. V svoji oporoki je izrazil željo, naj bi angleški narod odkupil to njegovo zapuščino, iz nje napravil narodni muzej, njegovim hčerkam pa plačal 20.000 funtov šterlingov. Zadeva je prišla pred parlament, ki je izjavil svojo pripravljenost sprejeti te pogoje, ni pa vedel, odkod dobiti to za takratne čase ogromno vsoto denarja. Vlada je končno sklenila prirediti v ta namen posebno loterijo. Navdušenje za ta načrt je bilo tako veliko, da sta kenterbrški nadškof in predsednik vlade prevzela pokroviteljstvo. Bil je to prvi družabni dogodek. Z dohodka loterije vlada ni kupila samo zbirke Sir Sloanea, marveč tudi veliko knjižnico, ki jo je zapustil lord Cotton. S tem so bili l. 1754. položeni temelji znamenitemu britanskemu muzeju.

Tudi mnoge druge javne zgradbe in ustanove v Angliji so bile pozneje ustanovljene s pomočjo loterije. Tako n. pr. s pomočjo loterije bili zgrajeni vsi mostovi preko Temze. Prvo loterijo v Angliji je upeljala kraljica Elizabeta, ki je l. 1567 iz dala posebne srečke, katerih izkupicek je šel za obrambne trdnjave Anglije, ki se danes stojijo. Pozneje so s pomočjo posebne loterije dobili denar za kolonizacijo Virginije.

V zvezi s temi "modernimi metodami financiranja v starih časih" naj omenimo še zanimivo dejstvo. Reklamo smatrajo splošno za nekako iznajdbo novejših časov. Že v sedemnajstem stoletju je neka londonska trdnja plačevala letno rento neki ženi, ki se je pisala "Goodluck" (sreča), da je smela uporabljati njeno ime za firmo. Ali ni to moderno računanje s psihologijo mase? Kronika ne poroča, če je ta trdnja napovedala konkurenco ali če je dosegla velike uspehe.

Prehľad v prsih
Večkrat pride do nevarnih bolezni. Zauzavajte ga hitro z linimentom
PAIN-EXPELLER

PREVEČ MOŠKIH

Zadnjič smo poročali, da je v Nemčiji pomanjkanje moških zelo občutno saj je samo v Berlinu 325.000 moških manj kakor žensk. Na Japonskem je pa mnogo več moških, kakor žensk. V zadnjih petih letih se je prebivalstvo Japonske pomnožilo za 6 milijonov 930.000 in japonska statistika iz oktobra 1930 pravi, da šteje Japonska zdaj 90.395.000 prebivalcev. Na prvotnem japonskem otočju prebiva 64.448.000 Japoncev, v Koreji 21.058.000, na Formosi 4.594.000, na Karafuti pa 295.000. Veliki Tokio šteje po japonski statistiki 4.950.000 prebivalcev in bi bil torej med vsemesti na tretjem mestu. Drugo največje mesto na Japonskem je Osaka, ki šteje 2.300.000 prebivalcev. Mest, ki imajo nad 100.000 prebivalcev, je na Japonskem poleg Tokia in Osake še 26.

Razumljivo je, da se kolonizacijsko vprašanje v tesni državi na Daljnem vzhodu poostrejuje; upamo pa, da napetost popusti — mirnim potom. — Tako stoji napisano v epserantskem mesečniku "Oomoto Internacia", ki ga izdajajo Japonci v Parizu in sicer v februarjski številki lanskega leta. S človeškega stališča je treba le obžalovati, da popuška poostreno kolonizacijsko vprašanje Japonske skozi topovska žrela. Japonska statistika nam kaže, da lahko izgube Japonci v vojni 954.000 mož, pa bo še vendar imela vsaka Japonka svojega fanta, odnosno moža.

Od zadnjega ljudskega štetja se je pa rodilo na Japonskem okrog 1.750.000 otrok.

Dopisi.

Barberton, Ohio.

Vreme kot nalašč! Celo zimo smo imeli pravo indijansko poletje, sedaj pa, ko se bliža zelena pomlad, se pa pase taplomer le šest stopinj nad ničlo. Kot se vidi, bomo letošnje pomladi kot prosperiteto še dolgo čakali.

Vsa ta muhasta zima pa niti malo ne zadržuje tukajšnjega dramatičnega kluba "Slovenia" v njegovem delovanju. Igralci se že par tednov pridno učijo tisto več kot smešno šaloigro, imenovano "Španska muha". Ker bo ta tridejanska predstava vseskozi zabavna in bo vstopnina le 35c za odrasle in 10c za mladino, upamo, da se cenjeno slovensko občinstvo iz Barbertona in bližnjih naselbin posluži te prilike, da se enkrat prav ob srečo nasmeje. Igra se vrši v soboto, dne 2. aprila v dvorani društva "Domovina". Pričetek točno ob pol 8. uri zvečer. Čisti dobiček od vstopnic je namenjen za brezposelne Slovence v naši naselbini.

Par tednov za tem pa vprizori ravno ta dramski klub igro enodejanko v prid tukajšnjega Socijalističnega kluba. To bo dne 16. aprila, in še eno, dne 7. maja, v prid društva "Triglav", št. 48 S. N. P. J.

Zaradi slabih delavskih razmer, katere je ustvarila Hooverjeva prosperiteta, se ne bo letošnja spomlad igrala nobena igra v prid blagajne dramskega kluba. Tisti večni kikiriji naj pa enkrat pridejo in se prepričajo, potem pa naj le kritizirajo. Igralci tako ne bomo deležni drugega, kot če dobimo zadoščenje, da nismo igrali prazni dvorani.

Pozdrav vsem ljubiteljem dramatike.

Joseph Hiti.

ZAGONETEN UMOR

V neki hiši v dolini Maida blizu Londona so našli te dni v spalnici umorjeno vdovo Doro Alicia Lloydovo. Lloydova je bila lepa, 44-letna vdova, ki se je vedno elegantno oblačila. Govorila je gladko angleško s lahkim tujim naglasom. Popoldne je prišla k nji prijateljica in gospodinja jo je spremljala v sobo. Ko je pa potrkala na vrata, se ni nihče odzval. Odprla je vrata in vsa prestrašena zagleda na postelji mrtvo vdovo.

Policija je uvedla preiskavo. Vse kaže, da je morilec vdovin znanec, ki je bil ponoči pri nji. Policija pa nima njegovega točnega opisa in zato ga bo težko izslediti. Vdova je stanovala v hiši šele tri tedne. Policija je našla sicer na toaletni mizici odtise morilečevih prstov, zaslišala je tudi vse vdovine prijateljice, toda o morilcu ni duha ne sluha.

NAZNANILO!

Prošnji Mr. Frank Sakserja za parobrodno agencijo se ugodile razne parobrodne črte. Parobrodna agencija bo poslovala pod imenom —

Atlantic Travel Bureau

in sicer v poslopiju:
73 CORTLANDT STREET,
NEW YORK CITY

Tvrdka se bo bavila s potniškimi zadevami, poleg tega bo pa tudi pošiljala denar v Jugoslavijo in v druge države.

Ker mora tvrdka rešiti še nekaj podrobnosti, predno začne poslovati na 73 CORTLANDT STREET, opozarjamo rojake, naj se v vseh zadevah potovanja oziroma pošiljanja denarja, zaenkrat obračajo na —

ATLANTIC TRAVEL BUREAU, c. of Glas Naroda, 216 W. 18th Street, New York City. — Vsem tozadevnim vprašanjem bo posvečena takojšnja pozornost.

MARIAN PFEIFER, New York:

ČUVAJMO NAŠE MORJE!

(K predstojeci prireditvi Jadranske straže)

Ena najmočnejših narodno-obrambnih organizacij, kar jih obstoja v starem kraju, je Jadranska straža, ki ima svoje podružnice daleč preko meja Jugoslavije. Poleg podružnic v Čehoslovski, Franciji, Poljski in Turčiji, kjer so jugoslovanske kolonije, imamo Jadransko stražo tudi v New Yorku. Organizacija ni strankarskega značaja, je strogo nacionalna in stremi po propagandi jugoslovanskega jezika, tujkega prometa in razvoju jugoslovanske trgovske mornarice ob obali Jadranskega morja.

Italijanska ekspanzivna politika, si je začrtala poleg svojega programa poitalijanevalno politiko našega naroda v Dalmaciji in Hrvatskem Primorju. Naš sosed se zaveda krasote prometa in občuti veliko nevarnost v razvoju jugoslovanske trgovske mornarice. Zato deluje z vsemi sredstvi, pridobiti si Dalmacijo in tako postati neomejen gospodar na Jadranu. Tako ima Italija nešteto društev kakor napr. "Pro mare nostrum" (Za naše morje), "Garibaldi", "Demazia" itd., ki hočejo poitalijančiti naš narod. Gospodarska propast Trsta in Reke na eni strani in pa oživiljenje Sušaka in Splita na drugi strani, je povzročilo našemu sosedu gospodarske bolečine. Samozavest našega življa v Primorju in pa nujna nacionalna potreba, je zahtevala ustanovitev Jadranske straže, ki je močan protitež italijanske ekspanzivnosti. Naravno je, da narod ki živi ob mejah svoje zemlje, je vedno bolj občutljiv in reagira močneje, nego oni del, ki živi v notranjosti države. Obmejni del jugoslovanskega naroda, je imel priliko opazovati grozodejstva, ki jih izvaja Italija nad našo narodno manjšino v Istri in na Goriskem. Preganjanje slovenske in hrvaške duhovščine je odvzelo narodu poslednjo kulturno-nacionalno oporo. Cel kulturni svet je obsojal podivjanost prenapetih fašističnih tolp, ki so požigale kulturne domove našega naroda. Ti z orožjem v boj proti kulturnim principom zamorejo ljudje kriminalnega tipa pod krinko dvatisočletne kulture. Nedolžne baziške žrtve in pa slučaj Vladimir Gortana (da ne omenim drugih grozodejstev, ki spominjajo na srednjeveško inkvizicijo), ojačile so zavest našega naroda v Primorju.

Vsi se zavedamo ljubezni, ki jo gojimo do lastne grude in svojega naroda. Zato zahteva naš narodni ponos ponos kulturnega naroda, da branimo in čuvamo svojo lastno gemiljo in narodno govorico pred pohlpenostjo sosedov. Dovolj je tragedije in mučeništva našega naroda v Istri in na Primorskem, zavedajmo se dolžnosti, ki nam jo narekuje naš nacionalni ponos in podpirajmo Jadransko stražo. Vsak kulturni narod se zaveda onega trenutka, ko gre za njegovo narodno stvar, nastopa kompaktno in zato je dolžnost tudi nas Slovencev, da podpiramo tukajšnjo Ja-

dransko stražo po svojih močeh. Dne 13. marca se vrši tradicionalni ples Jadranske straže. Ob tej priliki se ga udeležijo Jugoslani v svojih pestrih narodnih nošah in apeliramo na slovenski del jugoslovanskega naroda, da se udeleži. Naj ne izostanejo naše narodne noše. Tako moremo najlepše manifestirati za vzvišene cilje Jadranske straže.

Pojdimo z zavestjo, da pride čas, ko bo nastopil nov dan vstajenja našega trpetega naroda v Istri in na Primorskem in ko bo zabučalo naše morje Adrijsko!

POPULARNOST ZA DRŽAVNI DENAR

Madžarski minister socialne politike dr. Vass ni podpiral z državnim denarjem samo lepih igralcev temveč si je pomagaj z njim tudi do večje popularnosti. Posebno radodaren je bil, če je šlo za podkupovanje listov in novinarjev. Podpiral je vladne in opozicijske novinarje. Včasih jim je dal tudi kaj iz svojega, večinoma pa iz finančnih sredstev ministrstva. — Mnogo denarja je potrošil za propagando v prid nadvojvode Albrehta kot pretendenta na madžarski prestol. O Vassovem zapravljanju državnega denarja se na Madžarskem že dolgo govori in javnost je zelo razburjena, čeprav Madžari v takih stvareh niso preveč rahločutni.

Minister Vass povziva že leto dni v krasnem novem katoliškem Pantheonu. Svoje ministrstvo je zapustil v splošnem kaosu. Iz fonda za podpiranje obrtnikov-invalidov je kupoval lepim igralkam šopke. Iz fonda za podpiranje obubožanih lastnikov obveznic vojnege posojila je financiral propagando za nadvojvodo Albrehta. Iz podpornega fonda emigrantov je kupil z dovoljenjem ministrskega sveta sebi in svojemu državnemu tajniku razkošen avtomobil. Iz fonda za podpiranje vojnih invalidov je dal zgraditi krasen sanatorij za uradnike svojega ministrstva.

Vsi, ki so imeli pravico do podpor iz teh fondov in ki jih je minister Vass okradel, zahtevajo zdaj povračilo škode. Minister je pa že mrtev in pokoro za njegove grehe bo moral delati kdo drugi. Madžarska vlada je določila v ta namen bivšega državnega tajnika dr. Drehra, ki pa te vloge noče prevzeti in grozi, da bo razkrinkal vsakega vladnega činitelja, ki se je dal podkupiti.

ŠIVALKE.

izveščane v izdelovanju otroških slankov. dobe delo. — Ira G. Katz, 395 4th Ave., Cor. 28th St. New York City.

Peter Zgaga

V pondeljek in torek je po dolgotrajnem obotavljanju vendarle pritisnila zima v New Yorku. Zime pravzaprav nimamo, ker ni snega, toda burja piha prav do kosti.

Pri peči sedim, zavrt v materino ruto in kreham v pisalni stroj, da bi kmalu vse erke odkrehal.

Toda tolažim se z mislijo, da bo kmalu bolje, kajti solnce ima že svojo gorkoto, in dvakrat sem že jedel regrat. Grmovje na vrtu je vse v poplju, radič, ki se ne meni za krasko burjo, je začel pogunjati.

Pa tudi če slana pade, kaj za to, Slovenec je že tak, da se ne meni za zunanje pojave, samo da sta v duši veselje in zadovoljstvo.

Če bi bil drugačen, bi mu nikdar ne privrela iz sreca pesem:

— Men' pa ni za rožice moje, če jih slameca pomori, men' je le za dekle moje.

Zatorej naj vrag vzame burjo, nahod, prehlad in viharje, samo da je upanje v srečo, da bo kmalu resnična pomlad.

In pri tej priliki sem se spomnil zimskega popoldne pred tremi ali štirimi leti, ko sem bil baš tako prehladen in nadložen, pa me je zlomek nesel v Brooklyn.

Rojaka, h kateremu sem bil namenjen, pa ni bilo doma, nakar sem začel tavati po prostoru Brooklynu brez vsakega cilja in namena. Čimdalje sem šel, tem bolj sem se oddaljeval od doma, in slednjič mi res ni kazalo drugega, kot vztrajno poskati kako usmiljeno dušo, ki bi mi z vročim čajem ogrela prezebljeno.

Pred tremi leti ni bilo pozimi v velikem New Yorku slovenskih štapanjev. Vsed česar je začelo postajati moje upanje manjše in manjše. Slednjič ga pa vseeno dobim v bližini Seneca Avenue, ki je stal tesno zavrt pred hišo in gledal v oblakno nebo.

— Kaj, tukaj stanuješ? — sem ga vprašal.

— Ja, — je odvrnil, — kar z menoj stopi, če te zebe. Toda druge gorkote ti ne morem dati — me je žalostno tolažil že po stopnicah — kar, ko ona dela, vse do frumenta poskrije in zaklene. — No, bo že bo — sem odvrnil, in ko sem sedel pri gorki peči, — sem mu pomolil dva dolarja rekoč: — Ali bi mogel dobiti pajnt dobrega žganja in tri ali štiri limone, da bova skuhala močan čaj in se malo ogrela.

Malu čudno me je pogledal, vzel denar in se odpravil z besedami: — Bom poskušal, če bo šlo.

Čakal sem ga pol ure, celo uro, poldrugo uro, dve uri. In že se mi je porodila v glavi misel, da je zašel v slabo kompanijo in zil po svojem grlu tudi moji težko pričakovani delež. Toda ta domneva je bila že skoro nesramna, kajti poznal sem ga že vsaj v takih zadevah kot možu poštenjaka.

Napoved sem sem se spomnil, da se je komaj pred tremi tedni preselil iz New Yorka v Brooklyn, ter mu prohibicijske razmere v Brooklynu še niso dobro znane.

Kar žal mi je bilo, ker sem ga poslal na težavno pot. Slednjič je vseeno pripilal ves premražen in premočen ter je narahlo klet skozi šklopetajoče zobe.

— Si moral daleč iti, kaj ne? — sem ga sočutno vprašal. — Pa bi samo limone prinesel. Krop, malo sladkorja in sok dveh limon je tudi dobro zdravilo zoper prehlad. Po žganje ti pa res ni bilo treba hoditi petdeset blokov daleč.

Debelo me je pogledal, slednjič se je pa na ves glas zakrohotal: — Kaj pa blebečeš? V vsaki hiši imajo žganje, v vsaki drugi hiši je pa napredaj. Pri vsakem groerju, pri vsakem čevljarju, le darju, pri vsakem krojaču in brivcu ga dobiš. Ampak po limone sem moral iti petdeset blokov daleč.

Ta dogodek sem danes opisal, domislil sem se ga pa pred tremi tedni, ko me je pozval k sebi Mr. Jacob Videmšek, najboljši izdelovalec kranjskih klobas, kar jih premore ta dežela.

Klobase smo jedli in ko smo jih tudi temu primerno zalivali, sem vprašal njegovo mlado, bujno hčerko: — Kaj pa vi, gospodična, ali ne boste nič pili?

Resno me je pogledala in še bolj resno odvrnila: — No, thank you, my country is dry.

PRVI LETNI PLES in KONCERT

KI GA PRIREDI

"JADRANSKA STRAŽA"

v New Yorku in New Jersey

v nedeljo, dne 13. marca 1932

PALACE GARDEN

412-414 Washington Street, Hoboken, N. J.

1. Milah Verni in njegov Balkan Mountain Men Radio Orkester
2. Duet (Emil Blaževich, bariton (Ivan Ribich, tenor
3. Violin Solo — Capt. Ivan Kordich
4. Tekmovanje narodnih noš
5. Ples

Najbolje zastopana organizacija bo dobila nagrado.

VSTOPNINA 50c.

ZACETEK OB 8. POPOLEDNE

150 strani
dobrega čtiva
Cena 50 centov

Ni še prepozno, da
dobite Vaš izvod
Koledarja za 1932.

Pošljite naročilo še danes na

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York

VEMO, DA BOSTE ZADOVOLJNI

USMRITITEV NA LASTNO PROŠNJO

Angleški zdravniki so načeli javno debatovati o usmrtnosti na zahtevo. Ali sme zdravnik usmrtiti človeka in rešiti ga trpljenja na njegovo izrecno prošnjo? To prastaro vprašanje je stopilo zopet v ospredje. Na letnem običnem zboru zdravniškega društva v Londonu se je razvila živahna izmenjava mnenj, pristavi in nasprotniki evantanizacije so prišli v polni meri do besede. Mestni zdravnik iz Leicesterja in predsednik društva dr. M. C. K. Millard je imel zanimivo predavanje, ki je pojasnilo ta problem od vseh strani.

Prijatelj življenja, je dejal dr. Millard, prav nič ne oklevajo, če je treba usmrtiti bolno ali težko ranjeno žival, ki je ni mogoče rešiti. Ali je dovoljeno isto tudi človeku, ki je neozdravljivo bolan in zapisan smrti, pa sam prosi, naj mu zdravnik pretrpi nit življenja, da bo rešen trpljenja? Ali ima človek pravico končati si življenje sam? Ali je družba dolžna uslišati njegovo prošnjo? Na to vprašanje so odgovarjali že mnogi.

V starem Marsellu so bili ljudje mnenja, da sme umreti vsak človek, ki se mu ne ljubi več živeti. Tudi Plato je bil tega mnenja in Thomas Morus razvija v svoji "Utopiji" enake nazore. Leto dni pred smrtjo se je ponudil Alfred Nobel italijanskemu ministrskemu predsedniku Crispijnu, da zgradi v Rimu in Milanu na svoje stroške zavod, kjer bo lahko vsak človek na svojo željo brez bolečin umrl, pa naj bo bolezen, ki ga privede do tega sklepa, kakršnakoli. Znan angleški pridigar dekan Inge pa pravi, da ni logično dolžiti človeka krutosti, ko pusti konja ali psa trpeti, dočim velja isti človek za morilca, če da neozdravljivo bolnemu injekcijo in mu prihrani grozo smrtnega boja.

V vseh časih so bila naziranja o tem problemu deljena. Napoleon se je izkazal o tem nedoločno. V Jaffi, pripoveduje Desgenettes, me je tak general Bonaparte poklical in ti predno je bilo obleganje prekinjeno. Dejal mi je: — Na vašem mestu bi z enim strelom končal muke vseh vojakov, ki jih je napadla kuga, in preprečil bi nevarnost, ki proti nam zdravim.

Odgovoril sem mu, da je moja dolžnost rešiti te ljudi. Isti Napoleon je pa po neke zagovarjal drugačno stališče, Maršalu Durocu, ki je bil težko ranjen na spodnjem delu telesa in zapisan smrti, je odgovoril na njegovo prošnjo, naj ga usmrti: — Smilite se mi, prijatelj, toda ni sredstva, da bi vam mogel

pomagati. Trpeti boste morali do konca.

Pozneje je Napoleon pripomnil: Mislim, da je končno bolje trpeti, kakor pa da bi človek padel v naročje svoji usodi, pa naj bo že kakršnakoli.

Napoleon pa gotovo ni bil edini, ki je zavzemal v tem pogledu zdaj tako, zdaj zopet drugačno stališče. Na drugi strani pa ni težko razumeti silnega Berliozovega ogorčenja, ki je po strašnih mukah in kruti smrti svoje po raku razjedene sestre izjavil: — Noben zdravnik ni bil tako usmiljen, da bi dal moji sestri narkozo, ki bi se iz nje ne prebudila več, ki bi napravila konec tem strašnim mukam. Zdravniki segajo po anestetiki, da prihranijo bolniku pri operaciji bolečine — pri operaciji, ki traja več ur samo pol minute — kadar pa gre za muke, ki trajajo pol leta, si ne upajo vzeti večje doze. A Paré je bil pa rasprotno ogorčen, ko je videl, kako je zdravnik usmrtiti tri težko ranjene in smrti zapiseval vojake. Njihovi obrazi so bili grozno skazeni, nesrečniki niso niti videli, niti slišali, pa tudi govoriti niso mogli. Paré je očital zdravniku krutost. Zdravnik mu je pa odgovoril, naj prosí boga, da mu pošlje prijatelja, ki ga ne bo pustil trpeti, če bi prišel on v tak položaj. Mirabeau je na smrtni postelji rotli Cabanis, naj pospeši njegov konec. Ali moremo zameriti posadki, podmornice, da vzame s seboj mrtolj, da si v skrajnem slučaju prihrani počasno in strašno umiranje?

Javno mnenje pa ni nič kaj nedolžno temu načinu smrti. Splošno se presoja ta problem iz pravne vidika, dočim je čisto človeško stališče potisnjeno v ozadje. Zadnja leta so pa imeli v Angliji več primerov, ko je sodišče oprostilo ljudi, ki so iz usmiljenja usmrtili svoje bližnje. V oktobru 1927 je bil oproščen pred sodiščem angleški pristaniški delavec, ki je usmrtil svojo 4 leta staro vnukinjo. Dete je imelo neozdravljivo bolezen in je hudo trpelo. Sočutje je napotilo strica, da je delko utopil. In Conan Doyle je javno odobril oprostilo razsodbo. Leta 1929 je oprostilo sodišče v Varu nekega Richarda Corbetta, moža neomadeževane preteklosti in izredne srčne omike. Usmrtil je svojo mater, ki jo je razjedal rak, potem si je pa hotel končati življenje, pa so mu to namerno preprečili. Pred poroto je bil oproščen ker se je izjavilo šest porotnikov za, šest pa proti krivdi.

LOV NA BELE MEDVEDE

Zastave, ki so jih vrgli na severni tečaj Amundsen, Nobile, Byrd in drugi, nimajo posebne mednarodne pravne pomena. Nedostopna zemljepisna "točka", skozi katero gre zemeljska os, itak ne more postati lastnina kakor države. Zato imajo velik pomen otoki, oziroma deli celine ob tečajnih krogih. Anglija si je prilačila med svetovno vojno leta 1917 ozemlje ob Južnem tečaju, ki ga zdaj upravlja novozelandski namestnik. Zanima se tudi za severno tečajno ozemlje, ki tvori oporišče za najkrajšo zračno progo London — Sibirija — Amerika in tudi najkrajšo morskot pot za izvoz kanadskega žita. Poleg Zedinjenih držav tekmujejo na tem področju z Anglijo Sovjeti. Leta 1926 so proglasili za svojo last vse ozemlje od sovjetske obale in do tečaja. Ledolom "Sjedov" je lani izkoristil izredno ugodne vremenske prilike in prodrl do 80 stopinj sev. širine, kjer je izkrcal za leto dni lovec s psi na Franc Jožefovi deželi. Z njim je potoval tudi pisatelj Sokolov-Mikitov, ki je svojo doživljaje lepo opisal in iz katerih preobčujemo naslednji opis srečanja z belimi medvedi:

Srečali smo prve medvede na poti proti Franc Jožefovi deželi na ledu in ob robu ledenih poljan. Stal sem na poveljniskem stolpu in gledal v polnočnem solncu lesketajoče se ledeno polje. Zame novina v tem slepljenem svetu, je vse bilo novo in nenavadno. Kapitan je korakal iz kota v kot in delil povelja. "Isto sme! Levo!" ter mu je od spodaj odgovarjal zamolkel krmarjev glas: "Prav. — Isto smer. Levo. Desno." "Sjedov" si je previdno krčil pot v deželi, kjer solnce nikdar ne zahaja. Včasih se je zaletel, da bi se zagnal v le-

deno polje, in takrat so škrtali plavajoči kosi odkrušenega ledu ob železne, mukoma drhteče stene ladje. Na mokrem snegu, ki je pokrival led, so se različno videli neštevilni, sveži in stari medvedji sledovi, ki so bili silni odtisom človeških stopal v kmečkih opankah. Zato sem pazno gledal, a kapitanovo izurjeno oko je prvo zapazil zveri sredi zmraznjene puščave.

— Glejte, medvedi gredo! — je rekel in pokazal z roko v zimski rokavici proti vzhodu.

Napenjal sem oči, ki so bolele od neznozne svetlobe, a ničesar nisem razločil razen modre vode in neskončnega belega snega.

— Poglejte v kukalo, — je rekel kapitan. Stopil sem k velikemu kukalu na trinožnem stojalu in prav različno, kakor na sliki zagledal vso potujočo družino. Medvedka in dva mladiča so korakali drug za drugim. Prav lepo sem opazoval, kako se je medvedka včasih ustavila, zazibala glavo na dolgem vratu in povožala zrak. V teh trenutkih se je ločil njen nos kakor črna pika od splošne sijajoče beline. Nato je zopet plezala po kupih navpičnega ledu in sama izgledala kakor umazan madač na ledu. Mladiča sta ji slepo sledila. Zveri se sploh niso zmenile za ladjo, ki so jo menda smatrale za navaden plavajoč leden hrib.

Med tem so se loveci že pripravili na prvo srečanje. Imeli smo v jedilnici na stenj urnik, ki je vnaprej določil, kdo in kdaj bo streljal. Prva lovska skupina, p e t moč (imeli smo v celem deset skupin) je planila na krov z nabitimi puškami. A največ se je razburjal naš čokat fotograf, ki je povsod vlečl veljkanski težki kinoparar. Imel je predpravo fil-

mati vsako zver, preden se bo pričel lov, in je to pozneje vedno povzročalo ogorčen prepri med njim in nestrpnimi lovci.

Naša velika železna ladja je spremenila smer in se zarila v debel led, da bi dohitela počasi korakajočo zver. Napeto sem opazoval ta čuden, poprež neznan milov. Medvedji še vedno niso slutili nevarnosti in se niso zmenili za parnik. Korakali so slejkoprej par sto metrov od nas. Videli smo kako smešno racajo medvedja noter obrnjena stopala, kako jim po stegnih drgeta rumenkasto-bela gosta dlaka. Ko smo se jim približali na 20 korakov, je medvedka počasi zlezla preko navpičnega vzlikega kosa ledu.

Zveri so zasutile nevarnost še je takrat, ko se je medvedki pred nosom z grmenjem razkral led, in se je iz razpoke na led vtila v potokih voda. Medvedka je obstala nepričakovano spretno planila nazaj in se vzpela na zadnje noge. Razlegel se je prvi strel. Videl sem kako se je spodtaknila medvedka na kraju mlake in rdeče pobarvala sneg. En medvedek je skočil bližje in slepo zaril nos materi v trebuh. A dvignila je krvavečo ozko glavo, in medvedek je na vso moč planil proč. Zdelo se je, da mu je še utegnula zašepetati pred smrtjo. — Hitro, hitro, reši se! Vse to je trajalo samo en trenutek. Medvedka je obležala blizu potokne vode, mladiča pa sta se presenetljivo urno spustila v beg. Lovci na krovu so streljali, a medvedka se nista zmenila za kroglice, ki so se zarile v sneg. Kakor dve žogi nepoškodovano sta se kotilila naprej. Zadnji v naglici ni pazil odprtine na ledu, padel noter, se skobacal zopet ven in se na ledu po pasje otresel. Med tem so se spustili na led mornarji z dolgin, konopcem in je zadržali na krovu zamrznjen žerjav. Še vedno je bilo videti, kako tečeta in se skrivata onstran štrlečega ledovja osirotele medvedka. Včasih sta obstala. Se vzpela na zadnji nogi in gledala parnik, kot da bi še vedno pričakovala zaostalo mater. Nato sta zopet po štirih drvela naprej.

Mornarji so ustreljeni medvedki vrgli zanko okoli vratu in žerjav jo je potegnil na krov. Ležala je na železni palubi s stegenjanim vratom in razkorakanimi debelimi šapami. Njena črna pasja očesa so bila odprta. Iz preluknjavanja vratu je kapljala živorda kri, in niz odprtega žrela je gledalo pošastno zobovje. Sunil sem z nogo v njen še topli trup in se zavzel, ker je še trepetal. Psi so hlastno lizali curiljajočo kri. Kurjač v sinji strojniški delovni obleki, s počrnelim obrazom je počepnil poleg, potipal pod belo dlako štrleč sasek in rekel:

— Glejte no, fantje, saj je došla, še zdaj teče mleko....

— Zato je tako mršava, — se je oglašil nekdo drugi, — ta mladiča sta jo zdelala, saj sta že presneto velika....

— Glej no, ti krepljivi! Ne bi jo bilo dobro, priti ji v šape....

— Najmanj dvajset pudov bo težka. (Pud ima 14½ kg.) Hlebnikov ima vedno srečo. Tudi lani je prvi ustrelil.

— Bo pa likof plačal!

Ljudje so se še dolgo menili nad ustreljeno medvedko. Hudo se mi je smilila: saj je tako pred kratkim mirno korakala skozi ledeno polje. Zopet sem šel na stolp, kjer je mehko korakal kapitan v zimskih klobučevinastih škornjih. Pravil si je kučmo na glavi, pokazal mladiča, ki sta se kotala po ledu in pripomnil:

— Lahko bi ju živa ujeli. Imamo lovec, ki izvrstno razumejo ta pcel. Tako trdno zagrabijo medvedka za vrat, da se ne more brniti.

Če bi mi počakali na tem kraju bi se mladiča povrnila iskati mater. A nismo imeli časa za čakanje. Zato je odrinil "Sjedov" v svo bržino naprej, da bi dohitel medvedka. Potrebovali smo mesa za vprežne pse, in kapitan je hotel izkoristiti prvi plen. A ni bilo tako lahko priti do medvedkov, ki sta urno plezala preko nakopičenih štrlečih ledenih kupov. Vsak trenutek sta se ozirala proti vedno bližjemu ledolomu in hitela po navpičnih ledenih stenah, ki so jima bile na poti. A nikamor se nista mogla rešiti: spredaj se je videla sinja odprta morská gladina, in zadaj so jima bili za petami ljudje s puškami. Kmalu je zadela krogla drugega medvedka v pleče. Prišel je šepati, se spotikal in kmalu obležal. "Sjedov", ki je razbijal led, se je kmalu približal drobemu

rumenkastemu kupčku. Ljudje s konopcem so zopet pričeli tekati po lesketajočem snegu.

Medvedek, ki je tokel spredaj, je kljub toči krogel srečno pobegnil ob robu ledu naprej. Nismo ga zaledovali. Še dolgo se je lahko videlo, kako je vedno zopet igrinil pa se vnovič prikazoval sredi mlake in belega štrlečega ledu, ki je vrge dolge sence na razsvetljeno snežno polje.

— Brez matere bo itak poginil! — je rekel kapitan, zasukal ročaj brzokova in pričel deliti povelja strojnikom.

To in ono

IZ VSEH DELOV SVETA

Mož, ki je samo kače

Splošno je znano, da so Italijani ljubitelji kačje pečenke. Pa ne samo Italijani, temveč tudi nekateri Grki so navdušeni za to dvomljivo delikateso. Grški listi poročajo o grškem izseljencu Georgiju Bokalisu, ki se je preselil iz južno boğarskega mesteca Stanimake v neko vasico bliu kukuše v grški Makedoniji. Iz Bolgarije se je izselil Bokalis l. 1924. V Stanimaki se je pečal samo s tem, da je lovil kače, ki so mu bile edina hrana. V okolici mesteca je pokončal v nekaj letih več tisoč kač in prebivalstvo mu je bilo seveda zelo hvaležno.

Iz Stanimake se je izselil zato, ker v okolici ni bilo več kač. Če bi bil ostal tam še dve leti, je dejal novinarjem, bi ne bilo v okolici nobene kače več in moral bi umreti od lakote. Dopisnik nekega atenskega lista je povabil originalnega moža na vrček pive. Bokalis si je najprej spekel na razžnu več kač in šele ko jih s slastjo pojedel, je začel piti pivo.

Strupena kača v spalnici

V neki vasi pod Tatro je kmet odšel v gozd in prinesel domov veliko butaro drv. Postavil je drva v kuhinjo, da se osušijo. Med drvmi se je nahajal modras, ki se je vsled toplote rbulil iz zimskega spanja. Prišel se je gibati in ležti ter tako prilezel v sobo, kjer so spali domači. V tej blodnji je prilezel v zibelko, kjer je spal edini sinček, ki se je vsled hladnega dotika zbudil in strupeno kačo odprlil z nežno roko. Modras je pilil otročička v lice. Vsled otročevega jokanja se je zbudila mati. Ko je videla kačo, jo je zgrabila, vendar jo je modras upilil v roko. Na njeno kričanje se je zbudil mož, ki je modrasa ubil, nato pa odpeljal ženo in otroka v blišnico. Otrok je že med vožnjo umrl, ženi pa so rešili življenje.

Letalo, najsigurnejše običilo

Neka angleška zavarovalnica je izdala statističen pregled, iz katerega je videti, da je letalo v primeri s cestnimi vozili mnogo sigurnejše običilo. Medtem ko odpada na cestnih železnih potih po ena žrtev na vsakih 108.000 km proge, pri motorkih na 137.600 km, pri avtomobilih pa na 260.800 kilometrov, pride v zračnem prometu človeško življenje komaj na vsakih 1.518.400 kilometrov.

"Plavajoči otok" v južnem Atlantiku

Nemška Lufthansa namerava letos otvoriti redni zračni promet v Južno Ameriko. V to svrhu bodo postavili katapultne naprave, ki pomagajo letalom pri startanju, v vmesnih postajah v Britski Gambiji, v Natalu Pernambucu, pa tudi na posebnem "plavajočem otoku" sredi Atlantika. Na tem otoku bodo letala lahko pristala v neugodnem vremenu ali pa če bodo morala obnoviti zalogo goriva.

Preveč jurstov v Nemčiji

Predsednik deželne komisije za skušnje pravnikov v Berlinu Schwster je spričo dejstva, da bo v Nemčiji v bližnjih tednih maturiralo 50.000 srednješolcev, izdal javen poziv na diake in roditelje, naj abiturienti nikar ne silijo k juridičnemu študiju. Ze danes ima Nemčija mnogo več pravnikov kakor jih potrebuje, izgledi za zaščuk in karijero v tej stroki so torej malenkostni.

R O M A N

RUSKEGA DEKLETA

FRANCOSKO SPISAL CLAUDE ANET

29

XIV.

Ko se je vrnil v hotel, je bilo že pozno. Tesno mu je bilo pri sreč, kakor da ga čaka nesreča.

"Gotovo se je že vrnila," si je dejal. — "Kaj si je neki mislila, ko me ni našla doma?" Odprl je vrata v salo. Temno je bilo v njem. Le en sam svetlobni žarek je uhaljal skozi priprta vrata iz sosedne sobe. Stopil je v razsvetljeno spalnico. Arijane ni bilo tam, le njen klobuk in kožuh sta ležala na postelji, kamor ju je nemirno vrgla. "Kaj se je zgodilo?" se je vprašal. Sčekel je v kopalnico. Bila je prazna. Poklical jo je po imenu, nič odgovora. Vrnil se je v salo in privil luč. — Na divanu je ležala Arijana, obličje je zakopala v blazino, lasje so ji bili razpuščeni. Bila je zavita v škotsko odejo in ležala sključena kakor nebojlen otrok, ki ga je vse zapustilo. Prava podoba vdovenosti....

Pokleknil je k njej in jo hotel poljubiti, okrenila se je od njega. Skušal je dvigniti njeno glavo, pa se je branila.

"Pusti me, pusti me! Proč grem!" je zahtevala.

Tedaj jo je dvignil in ji hotel pogledati v oči, toda skrla je glavo na njegovem vratu, in ko jo je nesel v spalnico, je začutil vroče kaplje na svojem licu. Jokala je! — Položil jo je na posteljo in jo obsul s poljubi. Hkratu je skočila na noge, se zvoklo zasmejala in vzkliznila:

"Dobro sem igrala, kaj ne?"

Obstal je kakor kamenel, ona pa mu je med tem s posmehljivim glasom razlagala, da more, kadarkoli se ji zljubi, točiti solze, in da bi bila kot igralka sijajno uspešna, ako ji ne bi njena nazadnjaška rodbina branila stopiti na oder.

"Zakaj sem bila tako strahopetna, da ga nisem hotela slušati?" je vzdihnila. "Hotel me je vzeti k sebi in me izučiti. Nastopila bi bila v dramskem gledališču. Danes bi bila že slavna...."

Uro-pozneje je, še vedno užaljena, zapala na skrajnem robu postelje. Toda naslednjega jutra se je zbudila v ljubimčevim naročju.

Zadnje čase je Konstantin opazil, da je bila deklica žalostna; po cele večere ni govorila, ni čitala in ležala sključena na divanu, zavijajoč se v šal. Če jo je vprašal, kaj ji je, je odgovorila: "Nič takega. Ni treba, da te skrbi."

In ko jo je še dalje izpraševal, mu ni hotela nič jasne povedati, vendar pa mu je namignila, da je prejela neugodne vesti od doma, da gre za denarna vprašanja, ki se dajo težko urediti, ki pa njega nič ne tičejo. Konstantin je skušal s primerjanjem njenih kratkih odgovorov rešiti tajno; ki mu jo je zakrivala. Spomnil se je nekega pogovora na Krimu in bil je bolj prepričan kakor kdaj poprej, da je Arijana zaslala v neko zagonetno, temno zagato, ki je v zvezi z denarnim vprašanjem.

Nekega večera je nepričakovano zvedel resnico. Bila je molčeca in sridita in je užalila Konstantina z nekaterimi prav hudimi besedami, tako da je pustil samo v hotelu in obvedal znanj z nekim prijateljem. Vrnil se je kmalu domov; ležala je na divanu, čitala je Puškinove stihne in ni črhnila besedice.

Legla sta k počitku in skušala zaspati. Nenadoma se je Konstantinu zazdelo, da je Arijana pritajeno vzdihnila. Ni se zganil. Deklico je napadlo lahko živčno drgetanje, ki ga je zaman skušala potlačiti. — Vnovič ga je prevzel neznošen tesnobni občutek. Nočnih prizorov se je najbolj bal. Ko ni videl Arijaninih porednih oči in njenih posmehljivih ustnic, je bil brez moči in zmožen slehernega strahopetnega dejanja. Toda tisti večer ni mogel zaspati. Bilo je neizogibno, da se ta zadeva objasni, dasi se je bal načeti pogovor. Vzel je deklico v naročje:

"Kaj ti je?"

"Skrbi imam," je zašepetala in se privila k njemu. Izpraševal jo je na vse mogoče načine. Ona ni hotela odgovarjati.

"Ne, ne morem ti povedati. Če bi poznal resnico, me ne bi več ljubil. Zapodil bi me! To je strašna reč."

Te besede so spravile Konstantina v ravnovesje. "Ah," si je dejal, "varala me je brez dvoma. V navalu jeze se je po nekih naših pogostih preprirov obesila komu na vrat. In to jo zdaj tišči. Da bi imel dovolj moči jo poslušati. Bog naj mi podeli toliko poguma, da se ločim od nje in prenehajo te neprestane muke! Če bi le hotela izpovedati, da jo izderem iz svojega srca!"

Zmes nasprotujočih si čustev mu je kljuvala srce, vendar pa je zatrepetal pri misli, da mora izgubiti Arijano, zato se je obotavljal z odločitvijo. Obenem pa je nestrupno čakal, da čimprej zve resnico. Privzadeval si je pomiriti ljubico in jo skušal prepričati, da jo bo le prerad milo sodil in da bi samo laž dovedla do gotovega preloma. Končno jo je pregovoril, da se je izpovedala. Toda ihtenje je prekinjalo njegovo pripovedovanje, ki je bilo brez zveze. Moral jo je izpraševati in več sam uganiati, kakor me je ona mogla povedati.

Šlo je torej predvsem za denar.

"Ob čem misliš, da sem tu živela?"

"Ne vem, nikoli nisi pustila, da bi o tem govoril. Bržkone ti teta denar pošilja, ker je bogata."

"Od svoje tete nisem imela nikoli ne kopejke."

Sledilo je dolgotrajno molčanje. "Se najhien smek," si je dejal Konstantin z bolestojo v sreč, "pa bom vse zvedel."

Končno je začela pripovedovati v kratkih stavkih, ki jih je moral s težavo vleči iz nje, kakor se je morala pripraviti z očetom in teto v preteklem poletju in kako se je zatekla k inženirju.

"Misliš sem, — ali me razumeš? — da si priporim neodvisnost, ne da bi dala nekaj. Smoter, ki sem ga hotela doseči, je opravičeval v mojih očeh vse. Nisem se prodala; če bi bila to hotela, bi bila premožnejša dobila. Ne, sama sem določila vsoto, ki sem jo potrebovala za tukajšnje življenje, dvesto rubljev mesečno. Če bi bila sprejela samo eno kopejko več, bi se sama sebi studila. Tako pa sem mislila, da bom prost...."

Polagoma je zvedel vse podrobnosti, natančno in jasno. Številco njenih obiskov, strogo odmerjeni čas, ki ga je prebila v oni predmestni hišici in da se je obvezala živeti doma vse počitnice. Do dneva, ko je spoznala Konstantina, se ni zavedala svojega strašnega položaja. Potem je hotela biti samo njegova. Toda oni tam doli je čakal nanjo. Morala se je držati pogodbe in plačevati obresti....

Po dvehurnem izpraševanju in odgovarjanju je v solzah prosila Konstantina, naj je ne pusti več domov, ali pa naj jo takoj zapodi.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

Tukaj boste našli knjigo katera vas bo zanimala

MOLITVENIKI

SVETA URA
v platno vez. 90
v usnje vez. 150
v najfinije usnje vez. 180
v najfinije usnje trda vez. 180

SKRBI ZA DUŠO
v platno vez. 90
v usnje vez. 150
v najfinije usnje vez. 180
v najfinije usnje trda vez. 180

RAJSKI GLASOVI
v platno vez. 90
v usnje vez. 150
v najfinije usnje vez. 180
v najfinije usnje trda vez. 180

KVIŠKU SRCA
v imitirano usnje vez. 90
v usnje vez. 150
v najfinije usnje vez. 180
v najfinije usnje trda vez. 180
v bel celluloid vez. 120

NEBELA SAN DOM
v ponarejeno 1
v najfinije usnje vez. 150
v najfinije usnje trda vez. 180

MARIJA VARIHINJA
fino vez. 120
v usnje vez. 150
v najfinije usnje trda vez. 180

Hrvatski molitveniki:

Učena starost, fina vez. 1

Slava Boga, a mir ljudem, fina vez. 150

na finije usnje vez. 180

Zvonček tihotopi, v platno 80

fina vez. 1

Vienar, najfinije usnje vez. 180

Angleški molitveniki:

(za mladino)

Child's Prayerbook: v karbonski platneno vezano 30

v belo kost vezano 110

Come Unto Me 30

fina vezano 35

Key of Heaven: (fina vezano) 35

v usnje vezano 70

v najfinije usnje vezano 120

(ZA ODRASLE)

Key of Heaven: v celodno vezano 120

v celodno najfinije usnje vezano 150

v fino usnje vezano 150

Catholic Pocket Manual: v fino usnje vezano 130

Ave Maria: v fino usnje vezano 130

POUČNE KNJIGE

Angleško slovensko besedilo 2

Angleško-slov. in slov. angl. slovar 90

Amerika in Amerikanci (Trunk) 5

Anglijska služba ali naša laka so 10

naš stroški k se naši 10

Naš nalezljivi bolezni 75

Cerkljano jezero 120

Domski življenjski brošura 125

Domski zdravnik po Knjazi: 125

brošura 125

Domski vrt 120

Domskoroja 130

Gospodinjstvo 120

Hitri računar 75

Jugoslavija (Milek) 1. zvezek 150

2. zvezek, 1-2 skupaj 180

Kletarstvo (Skalič) 2

Kratka slovenska gramatika 30

Kratka zgodovina Slovencev, Hr- 30

vator in Sever 30

Kako se postane državljani Z. D. 25

Kako se postane ameriški državljani 15

Knjiga o dostojnem vedenju 75

Nobilitna Računila 30

Liberalizem 50

Ljubljana in smolinska pisma 35

Materija in energija 125

Mlada leta dr. Janeza Ev. Kreka 75

Mladost, 1. zv. 50

II. zv. 50

400a skupaj 99 centov

Mikarstvo 1

Nemško-anglijski tolmaci 150

Nasveti na hitro in dom 1

POVESTI in ROMANI

Amerika, povsod dobro, doma 65

Agitator (Kersnik) broš. 80

Andrej Hoffer 50

Beneška videnja 35

Belgajski biser 35

Beli mešeni 40

Beli mešeni, mali junak 60

Balkansko-Turška vojna 30

Balkanska vojna, s slikami 25

Boj in zmaga, povest 20

Blagajna Velikega vojvode 60

Blečje 60

Boy, (roman) 65

Burska vojna 40

Benin dnevniki 40

Božično darovi 35

Božja pot na Bledu 20

Božja pot na Smarini gori 20

Cankar: 70

Grafični Lenard, broš. 80

Mimo življenja 25

Moje življenje 25

Romantične doše 60

Cerke 25

Cerkev 25

Črte iz življenja na kmetih 35

Drabiz, in razne povesti 125

Spisali Milekovi 60

Darovana, zgodovinska povest 50

Dekle Eliza 40

Dalmatinske povesti 35

Dolga roka 50

Do Orlina in Bilija 70

Doli z orožjem 20

Dve sliki: — Njiva; Starica 60

(Meško) 60

Devica Orlanska 50

Dobrovali boi 60

Dudek je pravil; Marinka in kra- 40

teljski 40

Elizabeta 35

Fabijola ali relikv v Katakombah 45

Fran Baron Trenk 35

Filozofska zgodba 60

Fra Diavolo 50

Gozdovnik (2 ZVEZKA) 120

Gospodinja sveta 40

Gostilne v stari Ljubljani 60

Griška Mytologia 1

Gusarji 75

Gusar v oblikih 30

Hadji Murat (Tolstoj) 40

Hišni papirji, vez. 1

Hektorjev meč 50

Hedvika 40

Hindi čast, Blage doše, veselolga 75

Hilem (Kinetova) 40

Hudo Brezno (II. zv.) 35

Humorske, Groteske in Satire, 50

vezano 50

brošura 60

Izlet g. Brezica 120

Izbrani spisi dr. H. Dolence 60

Iz tajnosti prirode 50

Iz modrega sveta, trdo vez. 100

Izbrani spisi dr. Ivan Meninger 150

2 zvezka 150

Igralke, brošura 30

IGRALKE

Jaglje 30

Janko in Metka (za otroke) 30

Jermat Zmagovac, Med plazovi 50

Jutri (Strug) trdo vez 75

broš. 60

Jurčičevi spisi: 75

Popolna izdaja vseh 10 zvezkov, 10

6. zvezek: Dr. Zober — Tugomer 75

brošura 60

Juan Mserija, Povesti iz Spanskega 50

življenja 60

Kako se sem jaz likal 60

(Alešev) 1. zvezek 60

Kako sem se jaz likal 60

(Alešev) II. zv. 60

Kako sem se jaz likal 60

(Alešev) III. zvezek 60

Koreška brata, povest iz mistijonov 30

v Koreji 30

Krvna ocveta 30

Kimečki punt (Senon) 30

Kuhinja pri kraljici gosji nožici 50

Kaj se je Markaru sanjalo? 60

Kazni 60

Križev pot patra Kupljenika 70

Kaj se je izmislil dr. Oks 45

Levstikovih zbrani spisi 90

1. zv. Pesmi; Ode in elegije; So- 35

neje; Romane, balade in 35

legende; Tolmač (Levstik) 70

3. zv. Slika Levstika in njegove 70

kritike in polemike 70

Trdo vezano 1

Ljubljanske slike, listni listnik, 30

Trgovci, Kupljenik stražnik, 50

Uradnik, Jezikni doktor, Gostil- 40

ničar, Klepetulje, Natakara, 60

Duhovnik, itd. 60

Lov na ženo (roman) 1

Lucifer 1

Marijica 50

Materina žrtve 50

Moje življenje 70

Moli Lord 60

Milijonar brez denarja 75

Maron, krščanski deklet iz Liba- 25

nona 25

Mladih znalkerica, listni živa- 75

ljupj 75

Mlinarjev Janez 50

Musulino 40

Mrtvi Goslar 35

Mali Klatež 70

Mesija 50

Malenkosti (Ivan Albrecht) 25

Mladim srečam, Zbirka povesti za 25

slovensko mladino 25

Misterija, roman 1

Na različnih poteh 40

Notarjev nos, humoreska 35

Narod, ki izumira 30

Nasa vas, II. del, 9 povesti 70

Nova Erotika, trdo vez 70

Nasa leta, trdo vez 70

brošura 50

Na Indijskih otokih 50

Nasi ljudje 40

Nekaj iz ruske zgodovine 85

Na krvavih poljanah, Trpljenje in 150

strahote z bojnimi pohodov blis- 150

ke slovenskega polka 150

Ob 30 letnici Dr. Janeza E. Kreka 25

Onkraj pragov 60

Onkraj Amerike, trdo vezano 60

meško vezano 50

Prapradnovce zgodbe 35

Pastir in znanje 25

Pater Kajetan 1

SHAKESPEAREVA DELA:

Machbet, trdo vez. 90

brošura 70

Othelo 70

Sen Kresne noči 70

Skrivnost najdenke 50

Splošna Knjižnica:

St. 1. (Ivan Albrecht) Ranjena 35

gruda, izvorna povest, 101 str., 35

brošura 35

St. 2. (Ivan Albrecht) Na Bledu, 50

izvirna povest, 181 str., broš. 50

St. 3. (Ivan Albrecht) Testament 35

ljudska drama v 4 dej., broš. 35

105 strani 35

St. 4. (Cvetko Golari) Polnočno 50

klasje, izbrane pesmi, 181 str., 50

brošura 50

St. 5. (Fran Milčinski) Gospod 30

Fridolin Žolna in njegove družni 75

Zina, veseloludne črtice 1. 72 75

strani, brošura 25

St. 6. (Novak) Ljubosumnost 30

St. 7. Andersonove pripovedke, 30

Za slovensko mladino priredila 35

Uta, 111 strani, broš. 35

St. 8. Akt Stev. H13 75

Stev. 9. (Univ. prof. dr. Franc 75

Weber) Problemi sodobne filo- 70

zofije, 347 strani, broš. 70

St. 10. (Ivan Albrecht) Andrej 30

Ternover, reliefna karikaturna 35

in miniaturni, 55 str., broš. 35

St. 11. (Pavel Golari) Peterčkov 30

poslednje sanje, božična povest 30

St. 12. (Dr. Karl Engliš) Denar 80

narodno-gospodarski spis, poslo- 80

venil dr. Albin Ogris, 236 str., 80

broš. 80

St. 13. (V. H. Garsin) Nadežda 30

Nikolajevna, roman, poslovenil 30

U. Žup, 112 str., broš. 30

St. 14. (Dr. Karl Engliš) Denar, 30

narodno-gospodarski spis, poslo- 30

venil dr. Albin Ogris, 236 str., 30

broš. 30

St. 15. Edmund in Jules de Gon- 40

court, Renee Maupern 40

St. 16. (Janka Samce) Življenje, 45

pesmi, 112 str., broš. 45

St. 17. (Prosper Marice) Verne 30

duše v vrtah, povest, prevel Mir- 30

ko Preinar, 80 str. 30

St. 18. (Jakov Vrehtsky) Opo- 30

reka lukovskega grafičarja, veso- 30

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. P. ČEHOV:

TO JE BILA ONA

— Pripovedujte nam kaj, Peter Ivanovič! — so dejala dekleta.

Polkovnik je zavilal sive brke, vzdihnil in prišel:

— Bilo je 1. 1843., ko je naš polk stal pod Čenstohovo. Povedati vam moram, gospodične, da je bila tisto leto huda zima in da so vsaki dan straži zmrznili nosovi ali pa je burja s snegom zametla cesto. Ta preletni mrz se je pričel koncem oktobra in trajal tja do aprila. Pripomniti moram, da tistikrat se nisem bil videti tako star, nisem bil še kot od dima počrnela pipa, kakor sem zdaj, ampak predstavljam si morate mladega junaka, kri z mlekom, skratka, moža-krasotca. Flirtal sem kakor paviloneček, razmetaval denar na levo in desno ter vihal brke ko noben drug prapereček na svetu. Zgodilo se je časih, da sem samo pomislil na očesom, pozvonil z ostrigami in zavilal brke, pa se je najponosnejša krasotica izpremenila v ponižnega janka. Kakor pajek po muhah, tako silno sem hrepenel po ženskah in če bi vam zdaj, gospodične, pričel naštevati vse Poljake in Židovke, ki so mi kdaj visele okoli vratu, bočite prepričane, da matematika nimna toliko števil. Prištetje k vsemu temu še dejstvo, da sem bil polkovnik adjutant, da sem prekrasno plesal mazurko in da sem imel prelepo ženo, mir in pokoj njeni duši. — Ne vem, — se je zasmel Poljak, — toda menim, da je ta kraj najprikladnejši za privide in duhove.

— Mar tu straši? — sem vprašal in hkratu poslušal, kako so gluho odmevale moje besede in koraki.

— Ne vem, — se je zasmel Poljak, — toda menim, da je ta kraj najprikladnejši za privide in duhove. Imel sem ga precej pod kajo, tako da sem se zibal ko štirideset tisoč pijanih čevljarjev, toda pri besedah me je obšla znoja. Tako mi, vere, rajši imam stotnijo Čerkezov, kakor en sam privid! Ali kaj sem hotel, siekel sem se in legel. — Moja svečica je komaj — komaj osvetljevala stene, tiste stene, na katerih so visele slike prednikov, drug je bil groznejši od drugega, starinsko orožje, lovski rogovi in druge fantastične reči. Tiho je ošlo kot v grobu, samo v sosedni sobi so plesale miši in presušeno pohištvo je pokalo. Tam za oknom pa se je godilo nekaj peklenškega. V eter je nekome odpeval, drevje se je upogibalo s tuljenjem in plačem: neka vražja reč, najbrž so bile oknice, je žalostno škripala in potrkavala po oknovem okviru. Upoštevali ste to, da se mi je

izginila. Ni minilo deset minut in že smo bili jaz, voznik in konji pokriti s snegom.

— Vaše blagorodje, zašla sva! — pravi voznik.

— Hudiča, kam si pa gledal, tepce? Kar naprej požen, bova že prišla do kake hiše.

Blodiva in blodiva takole do ponoči, ko se konji na mah znajdejo pred vrati imenja grofa Bojadlovkega, bogatega Poljaka, če se prav spominjam. Poljak ali Žid, to je zame vse eno, kakor hren po čbdu, toda kar je res, je res, slahčiči so gostoljubni ljudje in ni je ognjevitije ženske od panočke.

Spustili so naju noter. Grof Bojadlovski je tisti čas živel v Parizu in sprejel naju je oskrbnik, Poljak Kazimir Hapeinski. Ni minila ura in že sem sedel v oskrbnikovem salonu, se zabaval z njegovo ženo, pil in kvartal. Priigral sem pet červoncev in ko sem se napil, sem odšel spat. Ker drugod ni bilo prestora, so mi dali sobo v grofovskih hramih.

— Ali se bojite prividov? — me je vprašal oskrbnik in me peljal v majhno sobico, tik velike in prazne dvorane, polne hlada in mraza.

— Mar tu straši? — sem vprašal in hkratu poslušal, kako so gluho odmevale moje besede in koraki.

— Ne vem, — se je zasmel Poljak, — toda menim, da je ta kraj najprikladnejši za privide in duhove. Imel sem ga precej pod kajo, tako da sem se zibal ko štirideset tisoč pijanih čevljarjev, toda pri besedah me je obšla znoja. Tako mi, vere, rajši imam stotnijo Čerkezov, kakor en sam privid! Ali kaj sem hotel, siekel sem se in legel. — Moja svečica je komaj — komaj osvetljevala stene, tiste stene, na katerih so visele slike prednikov, drug je bil groznejši od drugega, starinsko orožje, lovski rogovi in druge fantastične reči. Tiho je ošlo kot v grobu, samo v sosedni sobi so plesale miši in presušeno pohištvo je pokalo. Tam za oknom pa se je godilo nekaj peklenškega. V eter je nekome odpeval, drevje se je upogibalo s tuljenjem in plačem: neka vražja reč, najbrž so bile oknice, je žalostno škripala in potrkavala po oknovem okviru. Upoštevali ste to, da se mi je

izginila. Ni minilo deset minut in že smo bili jaz, voznik in konji pokriti s snegom.

— Vaše blagorodje, zašla sva! — pravi voznik.

— Hudiča, kam si pa gledal, tepce? Kar naprej požen, bova že prišla do kake hiše.

— Ah, moj bog, kaj je tu nerazumljivega? — je nejevoljno dejal polkovnik in skomignil z ramom. — Menim, da sem popolnoma jasno povedal! Z ženo sem potoval v Ševelke. Tudi ona je prenočevala v prazni hiši, v sosedni sobi. Saj je vendar jasno!

— Mm... — so zamomljale gospodične in razočarano pobesile roke.

— Začeli ste lepo, končali pa bog vedi kako... Oprostite, toda to ni prav nič zanimivo in... najmanj pa duhovito.

— Čudno! Ve bi torej hotele, da to ne bi bila moja zakonska žena, ampak kaka druga ženska! Ah, gospodične, gospodične! Če stvar že zdaj tako premišljate, kako bo pa potem, ko boste omožene?

Gospodične so v zadregi molčale. Napihale so se, nakremžile in popolnoma razočarane pričele zevati. Večerjale niso nič, samo kruhove krogljice so metale po sobi in molčale.

— Ne, to je nesramno, — je končno izjavila ena izmed njih. — Čemu je bilo treba pripovedovati, če je bil tak konec? Saj v vsej povesti ni nič posebnega. Narobe, nekaj divjega!

— Začeli ste tako lepo, na mah pa ste vse pokvarili... — je pristavila druga.

— Nu, nu, nu, pošalj sem se, — je dejal polkovnik. — Ne jezite se, gospodične, pošalil sem se. Saj to ni bila moja žena, ampak oskrbnikova.

— Tako?!

Gospodične so očevle, očesca so se jim zablistele. Sedle so bliže k polkovniku, mu nalile vina in ga obsule z vprašanji. Dolgčas je izginil in kmalu je izginila tudi večerja, zakaj gospodične so zdaj jedle z najboljšim tekotom.

— Iz rusčine B. Z.

DRAGA PISMA

V Parizu se je vršila te dni javna dražba pisem in rokopisov slavnih mož. Zbralo se je mnogo ljubiteljev takih raritet in priznati je treba, da so prišli v polni meri na svoj račun. Zelo drago je bilo prodano pismo, ki ga je pisal Napoleon 29. julija 1786, ko je bil še topničarski poročnik. Takrat se je podpisoval še kot Buonaparte na italijanski način, kakor je bila navada na Korziki. Neki tujec je plačal za to pismo 24.000 frankov. Robespierrovo pismo iz l. 1791 je bilo prodano za 5700 frankov. Washingtonovo pismo za 6450, a pismo Richarda Wagnerja samo za 1000 frankov.

Veliko je bilo tudi zanimanje za Torricellijevo pismo Angelu Ricciu, ki je šlo za 13.600 frankov. Najvišjo ceno je pa doseglo grško-latinsko pismo slavnega francoskega pisatelja Rabelaisa znanemu hellenistu V. Budé. Pismo je bilo pisano v marcu 1522 in vsobina je zelo važna za poznavanje pisateljevega življenja. Izključena cena je bila 6000 frankov. Prodano je bilo pa pismo za 66.100 frankov. Sam Rabelais bi bil gotovo vesel tega denarja. Pismo je bilo kupljeno za barona Rotschilda.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko
Berilo
(ENGLISH SLOVENE READER)
Stone same
\$2.—
Naročite ga pri
KNJIGARNI 'GLAS NARODA'
216 West 18th Street
New York City

Marian Pfeifer, New York:

KRASOTE JUGOSLAVIJE

Poleg nižinskih letovišč pa se ustanavljajo gorski hoteli in novi planinski domovi.

Ko te popelje pot na Golice, prideš v prijetno planinsko vasičico Sv. Križ. Tudi to boste opazili napredek. Prav udobno urejen hotel, z mirno in toplo vodo, kopalnice in terase. Na Golici sami pa sta dobro oskrbovani planinski koči.

Najlepši, naravnost očarljiv pa je pogled z vrha Golice (Kadilnikova koča) na Korosko. Zlasti, če je jasen večer in čisti zrak, vidiš na tisoče luči in čuješ pesem zvonov. Planjava okoli hote pa je kakor ena sama bela dehteča preproga. Ves vrh je posejan z naravnimi travami.

Čudno! Ve bi torej hotele, da to ne bi bila moja zakonska žena, ampak kaka druga ženska! Ah, gospodične, gospodične! Če stvar že zdaj tako premišljate, kako bo pa potem, ko boste omožene?

Gospodične so v zadregi molčale. Napihale so se, nakremžile in popolnoma razočarane pričele zevati. Večerjale niso nič, samo kruhove krogljice so metale po sobi in molčale.

— Ne, to je nesramno, — je končno izjavila ena izmed njih. — Čemu je bilo treba pripovedovati, če je bil tak konec? Saj v vsej povesti ni nič posebnega. Narobe, nekaj divjega!

— Začeli ste tako lepo, na mah pa ste vse pokvarili... — je pristavila druga.

— Nu, nu, nu, pošalj sem se, — je dejal polkovnik. — Ne jezite se, gospodične, pošalil sem se. Saj to ni bila moja žena, ampak oskrbnikova.

— Tako?!

Gospodične so očevle, očesca so se jim zablistele. Sedle so bliže k polkovniku, mu nalile vina in ga obsule z vprašanji. Dolgčas je izginil in kmalu je izginila tudi večerja, zakaj gospodične so zdaj jedle z najboljšim tekotom.

— Iz rusčine B. Z.

Poleg nižinskih letovišč pa se ustanavljajo gorski hoteli in novi planinski domovi.

Ko te popelje pot na Golice, prideš v prijetno planinsko vasičico Sv. Križ. Tudi to boste opazili napredek. Prav udobno urejen hotel, z mirno in toplo vodo, kopalnice in terase. Na Golici sami pa sta dobro oskrbovani planinski koči.

Najlepši, naravnost očarljiv pa je pogled z vrha Golice (Kadilnikova koča) na Korosko. Zlasti, če je jasen večer in čisti zrak, vidiš na tisoče luči in čuješ pesem zvonov. Planjava okoli hote pa je kakor ena sama bela dehteča preproga. Ves vrh je posejan z naravnimi travami.

Čudno! Ve bi torej hotele, da to ne bi bila moja zakonska žena, ampak kaka druga ženska! Ah, gospodične, gospodične! Če stvar že zdaj tako premišljate, kako bo pa potem, ko boste omožene?

Gospodične so v zadregi molčale. Napihale so se, nakremžile in popolnoma razočarane pričele zevati. Večerjale niso nič, samo kruhove krogljice so metale po sobi in molčale.

— Ne, to je nesramno, — je končno izjavila ena izmed njih. — Čemu je bilo treba pripovedovati, če je bil tak konec? Saj v vsej povesti ni nič posebnega. Narobe, nekaj divjega!

— Začeli ste tako lepo, na mah pa ste vse pokvarili... — je pristavila druga.

— Nu, nu, nu, pošalj sem se, — je dejal polkovnik. — Ne jezite se, gospodične, pošalil sem se. Saj to ni bila moja žena, ampak oskrbnikova.

— Tako?!

Gospodične so očevle, očesca so se jim zablistele. Sedle so bliže k polkovniku, mu nalile vina in ga obsule z vprašanji. Dolgčas je izginil in kmalu je izginila tudi večerja, zakaj gospodične so zdaj jedle z najboljšim tekotom.

— Iz rusčine B. Z.

tod so krasni izleti za Zaplato in Storžice. Predvorje je v času poletne sezone šestokrat popolnoma zaseden in skoro ni najti prostora, ako si ga pravočasno ne rezerviraš.

Na eni strani Predvorja, na drugi Tupaliče, tvorita vrata v divjeromantično Kokriško dolino. Tod dobi človek vtis, da se nahaja v pravcati Švici. Tipične planinske kočice posejane po obeh pobočjih doline, v ozadju pa ponosni Grintavec, Kočna in Greben očarajo vsakega tujca. Tu se čuje krvavi zvonci in veselo vriskajočega pastirja. Popolnoma planinska idila! Lepa je dolina, ki se vzpenja proti jezerski planoti.

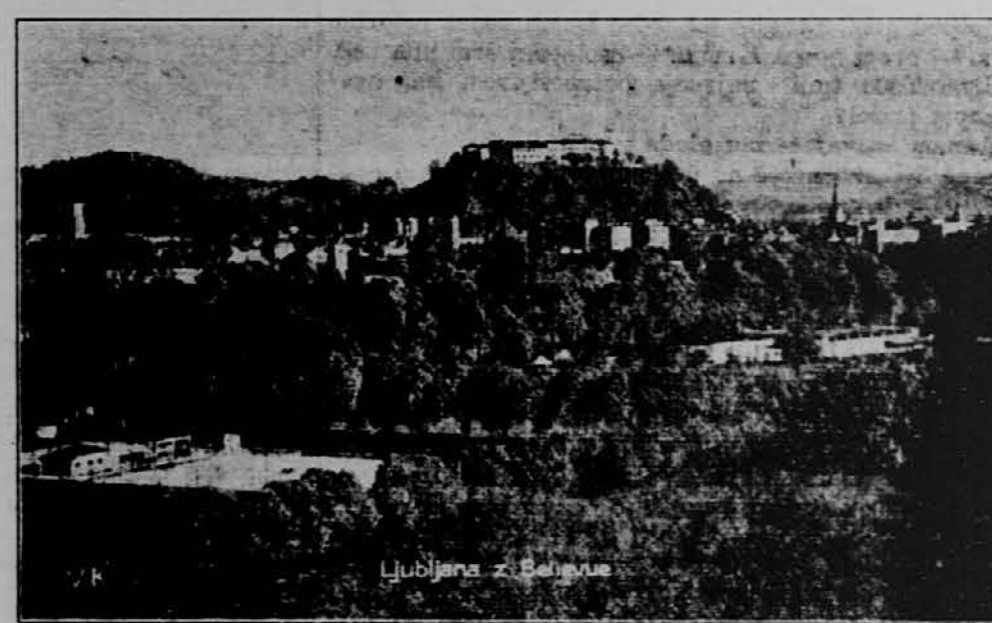
Od Golnika proti Predvorju je najlepša panorama menda cele Gorenjske. Lepa cesta, ki se vije ves čas pod Kriško goro in Storžice mimo prijaznih vasičic Gozdi, Trstenika, Bašja vodi v eno izmed najlepših novjših letovišč, Predvorje.

Predvorje, ki je zgodovinsko važnost za Gorenjsko, tudi sliko one prerokosti, ki so go-podarili v naših krajih, grajski. Poleg gradu Turn, ki spominja na pomni na lovske urice, ki sva jih preživela s Povsuarjevimi Jožetom — kraljem Kočne — v njegovem kraljestvu. Tu sva klicala srnjaka ali pa sva naskakovala divjega petelina.

Nevrjetno je razvit lovski sport in skoro vsako posestvo ima svoje lastno lovišče. Tako sva šestokrat lazila z Jožetom po skalnatem Zagrebencu, Zgornji Povsini in Vrhnji planoti.

Prekrasen je vspon v Kočno in Grintovec, na Kokriško sedlo, kjer je turistična postojanka, — Čozova koča.

(Opomba ured.: — To je drugi članek v seriji člankov, ki jih je objavil napisati Mr. Pfeifer za naš list.)

Pogled na Ljubljano

cisami in njih prijeten vonj te skoro omami.

Mnogo pa je letoviščarjev, ki se nastanijo v kaki prijazni vasičici. So to zopet ljudje, ki ne iščejo zabave ampak resničnega počitka. Tako jih je mnogo v podgorjskih vseh kakor Žirovnici, Zatreznici in Begunjah. Dobro napredujoča je penzija "Sturm" v Poljčah. Prijetna je okolica Lese in Radovljice. Tudi v Radovljici je mnogo tujcev, ker je življenje enake, kakor na Bledu in če si človek požel zabave, pa se pelje na Bled.

Ugodne avtobusne zveze in vlakni uplivajo na razvoj tujkega prometa. Zato pa, kjer je opaziti napredek tujkega prometa, so vsepovsod avtobusne zveze. Vsa

Solčava v Savinjski dolini

ko nedeljo vozi redno avtobus iz Trčica v Begunje in na Bled. Tako je omogočena zveza med Bledom in Sv. Anjo nad Trčicem. Sv. Ana in okolica Trčica pa imata zopet svojo tipično okolico z ozirni na obe dolini, ki se stekata v Trčicu. Najmodernejše planinsko zavetišče pa je "Planinski dom na Kofeah", ki je tudi v času zimskih sezon zelo dobro obiskovan. Parketirane sobe, kopalnice, vse to so znaki izpopolnjevanja planinskih domov in njihove privlačnosti.

Dve uri od Trčica v oddaljenem Golniku pa je največji in najmodernejše urejeni sanatorij "Golnik". Zdravilišče, ki je državna last, je namenjeno izključno tuberkuloznim. Nepretirane cene, najboljše zdravniške moči in ugodne prometne zveze omogočajo širši slojem zdravljenja tuberkuloze. Tuberkuloza sama, je najbolj poznana v južnih krajih in se jo smatra kot posledico svetovne vojne.

Naravnos ogromno poslopje leži na vavičenem prostoru tik pod Kriško goro. Tu imajo bolniki na

prostorih, ki so okrašeni s starinskimi slikami. Celodnevna prehrana in stanovanje stane en dolar.

Istotako dobro oskrbovan in posejan je "Hotel Storžice". Od

naš list.)

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE

za letos so

razprodane

ZA DRUGO LETO

IZDA PA DRUŽBA ZOPET
ŠTIRI KNJIGE in sicer —
VODNIKOVO PRATIKO za leto 1932,
DVE PRIPovedni in ENO POUČNO
KNJIGO. — Članarina stane samo \$1.—
in kdor nam torej pošlje \$1.— do konca
marca 1932 bo prejel te knjige in
starega kraja, kakor hitro bodo gotove.

Koledar za l. 1932...

Cena 50c

VSEBUJE poleg spisov dveh naših najboljših opazovalcev—Marka Rupnik in Franka Troha — dosti čtiva za ljubitelje povesti; tudi več zanimivih člankov, tehničnih razprav in drugih zanimivosti. Bogato je ilustriranih več člankov s slikami, ki bodo vsakega zanimali.

Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

(Nadaljevanje.)

Gospa Marija postane rdeča in mladi grof gleda mirno in njegov pogled obstane na veliki sliki moža, ki je bila okrašena z vencom svežih cvetlic. Lep mož je bil. Toda njegova lepota je bila mehka, skoro ženska; nikakega sledu odločnosti ni bilo na teh lepih, mehkih potezih. Brezpomembno je vplival ta obraz na gledalca. To je bil Otokar Verdin, njegov starejši brat. In prav nič ni spadala ta lepo opojna razvajena duša v to priprosto stanovanje. Grof ni mogel razumeti, kako je mogel brat v tako revnih razmerah toliko časa zdržati.

Grof Verdin se je zavedal, da mora temu napraviti konec. Toda še dolgo je moral zamolčati naročilo svoje družine. Bil pa je tudi navajen odločno hoditi svojo pot ne oziraje se na druge.

In zaradi dveh nedolžnih otroških oči naj bi postal omahljiv? In na tem prostoru, od koder je prišlo toliko žalosti nad njegovo družino?

— Prosim, gospod grof, povejte mi, kdaj smem zopet pričakovati svojega moža, — pravi gospa Marija. — Do sedaj sem bila vedno tako potrpežljiva. Toda tudi največja potrpežljivost ima svoje konce. Kdaj bo zopet prišel?

— Proseče in obenem izzivajoče mu gleda v oči. — Ne pride več. Nikar ga več ne pričakujte! — odgovori grof hladno in resno.

Marija ga začudeno gleda vsa v strahu, ako bi bilo res. Ali je slišala prav?

— Ne pride več! — Njene ustnice so oblikovale te besede, toda v nerazločnem, hripavem šepetanju so prišle na dan, pa grof jo je navzlic temu razumel. Zmaje z glavo in reče:

— Ne! Kot blisk zadene ta beseda mlado gospo. Z obema rokama se prime za glavo in kot v omotici zatise oči. Omahuje in bi padla, ako je ne bi držal. Ko pa začuti, da se je je dotaknil, tedaj se zave in vzravna. Palne ga od sebe in ga pogleda s čudno žarečimi očmi.

— To ni res; vi lažete! — — — Lažete, da bi me mogli naštevati proti mojemu možu.

— Ne lažem. Vedno govorim samo resnico. Z lažjo se nočem ponizati, — jo z ostrim glasom prekine. Obdolžba, da laže, je razburila njegov ponos.

— Zakaj — zakaj vendar! — vpraša Marija. — Spoznal je, kaj je dolžan svoji družini.

Njegov napretni obraz jo razsrdi. — Vi ste vraga krivi! — Vzeli ste mi ga! — zakliče ježno in dvigne roko proti njemu. — Poznam vas po tem, kar mi je pripovedoval. Četudi ste najmlajši, ste vladali nad celo družino. In samo vi ga držite proč od mene!

— Ponavljam, kar sem že rekel, da sem prišel samo po naročilu moje družine in mojega brata. To je Otokarjeva volja in sklep. Nanj nisem vplival, četudi nisem bil zadovoljen z njegovo zvezo z ženo, ki ni enakovredna —

— Tega ne vrjamem — vaš vpliv je v tem odločeval. Verdin skomigne z rameni.

— Na pravo vam je dano, da mislite, kar hočete, siliti vas ne morem, da mi verjamete, — pravi hladno.

— Vi me pa tudi ne morete siliti, da bi se kar tako vклонili vašim odločbam —

— Boste morali! — O, vem, kako se je vse godilo — tako jasno vidim vse pred seboj — govori tresočih ustnic, — vem, kako slab in popustljiv je, kako ste ga obdelovali, kako ste mene tlačili v prah, kako ste si vse prizadevali, da bi ga odvrgli od mene — saj ga dobro poznam: poznam njegovo slabost in njegov značaj brez volje, kako sem se borila proti temu, — ali mislite, grof Verdin, da je bilo moje življenje poleg njega tako lahko? Toda ljubim ga! Oče je mojih otrok — in nikdar ne bom dovolila, da mi ga vzamete! — vzkligne odločno, — o, kdo ve, kako smotreno ste mu prigovarjali!

— Da, ko bi to vedela, — si misli mladi grof, in naenkrat zaleti do mlade žene sočutje in bil je že nekoliko drugega mnenja. Zni svojega brata ni bil naklonjen; bil je popolnoma hladan in doleden v svoji želji, da pahne neljubo pritepenko iz grofovske družine. Porabil je vse svoje juristično znanje, da bi pred sodiščem dokazal, da je mogoče razvezati ta zakon. V tem sklepu je bil odločen in neumljen. In celo sam je prišel to naznaniti gospe Mariji.

Grof Verdin in hišni gostilničarja, to ni smelo biti skupaj. Še kot mladenič, kakoršen je bil, ko je Otokar sklenil ta nesrečni zakon, je stiskal svoje pesti. Bratu je pisal ostro pismo in se mu je v jezi odpovedal kot brat. Tudi pozneje, ko je bil na vseučilišču, so mu njegovi nazori o tem niso ublažili; ravno nasprotno, postali so silnejši in mučno mu je bilo, ako je kdo govoril o njegovem bratu, ker ga ni več smatral sebi vrednega, ni služil kralju in ni imel nobene odlične službe. Kaj je bil pravzaprav? Slikar, mazač, nepoznan, neslačen, nikdar ga ni nikdo omenil v časopisih, popolnoma neznan, poleg tega pa še neprimerno svojemu stanu poročen, vendar se je sprl s svojo družino, ki mu je odklonila vsako podporo in se mu popolnoma odpovedala.

Rudolf Verdin je bil z vsem svojim ponosom odločno proti svojem bratu — med njima je bil velik prepad. Otokar je bil mehkega srca in umetnik, Rudolf pa strog aristokrat.

Boječe pogleduje hčerka svojo mater; čutila je, da je mati trpela.

— Mama, moja mama, — ji govori in se zavije v njeno krilo. Pričeno jo mati dvigne in pritiska na prsi.

— Očeta ti hočejo vzeti, Lori, zvičajno in potuhnjeno; ne briga se za to, koliko trpimo. Ali slišiš — tvoj oče se ne vrne več! Ne pustijo mu in tega gospoda si dobro ogledaj, kajti on ti ga hoče vzeti!

Otrok prične jokati, manj zato, ker je razumela materine besede, kot zato, ker se je bala razburjenega gospoda, ki je stal pred njo.

Rudolfu je bilo mučno. Najbolj zoperno mu je bilo vedno, ako je videl človeka, ki je vztrajal pri svojem sklepu, ki je sledil svojim čustvom.

Obnašanja gospe Marije ni mogel razumeti, kajti tega ni razumel, kaj čuti žena, mati, kateri hočejo vzeti moža in otrokom očeta.

— Samo ob sebi je razumljivo, da bomo vsestransko skrbeli za vas in vaše otroke, — pravi snoparno in pri tem izvleče iz svoje listnice nekaj papirjev, rekoč: — Tukaj je naročilo državni banki, da vam mesečno izplača pet tisoč dinarjev. Ta vsota popolnoma zadostuje za vaše življenje, kakor tudi za potrebno vzgojo vaših otrok. Seveda bo pozneje za sina tekom njegovih studij in vojaških let še posebej preskrbljeno. Tukaj pa so izdatki preteklega leta približno deset tisoč dinarjev.

Njegovo samczavestno in ošabno obnašanje jo razljuti. Trese se po celotnem telesu. Kri ji šine v glavo, žile ji trepečejo na senčih.

Ni se več mogla obvladati. Pri me bankovec za deset tisoč dinarjev, ga pretrga čez sredo in ga vrže grofu pred noge.

Vašega denarja ne maram! — zakriči. — Z denarjem ne dovelim, da mi odkupite mojo pravico in mojega moža! — So še druga sredstva in pota in teh se bom poslužila. Midva grof Verdin, si namava ničesar več povedati. Vem, kaj bom naredila — oko v oko mi mora moč povedati, ako je s tem, kar mi tukaj govorite, tudi zadovoljen.

— A ko temu ne bi bilo tako, me tukaj ne bi videli, — z nogo potisne raztrgana kosa bankovca na stran; da bi se sklonil in pobral, je preponosen. — Prišel sem, ker je sam s tem zadovoljen. Nikar ne ravajte tako lahkomisljeno z denarjem. In tega ne rečem z ozirom na vas, temveč z ozirom na vaše otroke, za katere je denar namenjen.

— V resnici ste zelo ljubeznjivi! — pravi gospa Marija zaničljivo. — Toda vaše skrb za nas ne zahtevam. Do sedaj se niti najmanj nisem hotela posluževati svojih pravi. Zdaj pa bo drugače. Če sem dobrodošla ali ne, pot na grad Hmeljnik bom vedno našla. Čas je že, da moji otroci spoznajo svojega starega očeta in staro mater. Dovolj dolgo sem s tem odlašala.

Ali je bila to pretnja? Na njenem obrazu je bila velika odločnost.

— Tega ne boste storili, ako —

— Kdo mi more braniti! — ga prekine.

(Dalje prihodnjic.)

KORISTNE MAČKE

Mednarodna mačka razstava, ki gubilo veliko število omehkuženih, so jo imeli v velikem francoskem razvajenih mačk nekdanje podedo pristanišču Le Havreu, je na tem lanske jeseni v Italijo poslalo z leskladišč ugotovila neprecenljiv narodnogospodarski pomen mačjega rodu. Strupeni plini oziroma okužena vaba, ki so se poprej pripodile po železniških in pristaniških čali zoper miši in podgane, se ni so obnesli. Posamezne luknje so vedno nedosegljive, ter povzročajo ugonobljene glodalci smrad in škodo, ne da bi govorili o zdravstvenih nevarnostih. Dobre izbrane lovske močke začnejo neprimerno več kakor vsa umetna sredstva in preprečijo milijonske izgube. Dva mačka privedeta n. pr. pariški veltrogovini "Magazine Generale" je latsove, bodo zdaj rešila živletno 37 milj. frankov. Potrebna pa je smotrna umna reja, ker je iz-

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASNO PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE.

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

216 West 18 Street

New York, N. Y.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

BOLGARSKI ADVOKAT!

V Bolgariji je skupno 2700 odvetnikov, od katerih živi 927 v Sofiji. Radi splošne krize je tudi ožaj odvetnikov postal izraz. V kako težkem položaju vidi že iz tega, da večina ne plačevati niti 200 levov mesečnih prispevkov za svoj pokojninski sklad. Kljub temu je na vseučiliščih v Bolgariji upisanih skupno 1750 pravnikov, dasiravno tudi v državni administraciji ni nobenih praznih mest. Odvetniki so vsled tega izdali poziv na stariše, naj ne pošiljajo svojih sinov na visoke šole, poobedno pa ne učiti se prava.

ŽENI SLIKARJA FUDŽITE

Znani japonski slikar Fudžita Foujita, ki je živel dolga leta v Parizu in v Evropi kot predstavnik moderne japonske umetnosti, je postal v Južni Ameriki središče velikega škandala. Proti koncu lanskega leta je prišel z rdečelaso lepoticco v Rio de Janeiro. Povsod je predstavljal lepo Francozinja Mad za svojo ženo in zahajal je z njo v najboljše družbe. Japonski slikar in njegova prijateljica sta bila deležna v mestu velikega uspeha.

Cerjav je Rio de Janeiro daleč od Bukarešte, vendar je prišla iz rumunske prestolnice tja vest, ki je napravila konec Fudžitovemu zahanjanju v odlično družbo. Fudžita je namreč priredil s slikarjem Van Dongenom v Bukarešti razstavo. Ker pa njegovih slik ni bilo na razstavo, so se prireditelji informirali pri njegovih ženi v Parizu, kje je njen mož. Žena je odgovorila, da je mož pobegnil z neko zamorko v Južno Ameriko. Njen odgovor je objavil neki rumunski list, ki prihaja v Rio de Janeiro samo v enem izvodu. Pa tudi to je zadostovalo, da se je vest o Fudžitovem begu naglo razširila. Kmalu se je pojasnila tudi zmotna Fudžitove žene. Dama, ki je pobegnila z njenim možem, ni bila zamorka, temveč rdečelasa Francozinja. Fudžita jo je sedaj odpejal v Buenos Aires, ker brez odlične družbe ni zadovoljna.

O MESECIH

Človek bi mislil, da mora imeti po vseh pravih najmanj dni zadnji ali prvi mesec v letu. Zakaj neki ima najmanj dni baš drugi mesec? Pri starih Rimljanih se je začelo leto s 1. marcem. Marec je bil prvi mesec v letu. Zato se je moral februar kot zadnji mesec zadovoljiti s številom dni, kar jih je še ostalo, torej, v navadnem letu 28, v prestopnem pa 29.

Da je bil marec res prvi mesec v letu, nam pričajo tudi latinska imena mesecev, ki jih rabijo še zdaj romanski, germanski in večina slovanskih narodov, pa tudi Madžari in drugi. September, pri nas deveti mesec, je bil pri Rimljanih sedmi in se je torej imenoval september. Oktobar je bil osmi, november deveti, december deseti. Julij je imel prvotno tudi ime samo po vrstnem redu, imenoval se je quintilis, to se pravi, peti, avgust je bil sextilis, šesti. Šele pozneje, so ta dva meseca prekrstili, prvi je dobil na drugi Julij, Cesarja ime julius, drugi po cesarju Augustu ime augustus.

SHIPPING NEWS

14. marca: Augustus, Dubrovnik in Trst

17. marca: New York, Hamburg, Cherbourg, Europa, Cherbourg, Bremen

18. marca: Olympia, Cherbourg

22. marca: Ile de France, Havre

23. marca: Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

24. marca: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

25. marca: Bremen, Cherbourg, Bremen

28. marca: Mauretania, Cherbourg

29. marca: New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

31. marca: Hamburg, Hamburg, Cherbourg

1. aprila: Majestic, Cherbourg

2. aprila: Milwaukee, Hamburg, Cherbourg

Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

9. aprila: Veendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

13. aprila: Bremen, Cherbourg, Bremen

14. aprila: New York, Hamburg, Cherbourg

15. aprila: Mauretania, Cherbourg

20. aprila: Europa, Cherbourg, Bremen

21. aprila: Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

22. aprila: France, Havre

23. aprila: Cleveland, Hamburg, Cherbourg

Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

27. aprila: Aquitania, Cherbourg

28. aprila: Hamburg, Hamburg, Cherbourg

29. aprila: Columbus, Cherbourg, Bremen

Homeic, Cherbourg

30. aprila: Ile de France, Havre

Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

4. maja: Berengaria, Cherbourg

5. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen

Deutschland, Cherbourg, Hamburg

6. maja: Olympia, Cherbourg

7. maja: Mauretania, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

12. maja: Europa, Cherbourg, Bremen

13. maja: New York, Hamburg, Cherbourg, Hamburg

14. maja: Paris, Havre

Aquitania, Cherbourg

Veendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

Bellevue, Cherbourg, Hamburg

Majestic, Cherbourg

17. maja: Columbus, Cherbourg, Bremen

Volendam, Dubrovnik, Trst

19. maja: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

20. maja: Homeic, Cherbourg

21. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen

Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

25. maja: Berengaria, Cherbourg

26. maja: Hamburg, Cherbourg, Hamburg

27. maja: France, Havre

Olympic, Cherbourg

28. maja: Europa, Cherbourg, Bremen

Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

St. Louis, Cherbourg, Hamburg

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

Na Hitrem Ekspresnem Parniku

ILE DE FRANCE

22. MARCA (6 P. M.)

8. Aprila — 30. Aprila

LAFAYETTE

13. Marca in 16. Aprila

DE GRASSE

5. Aprila

3. razred do Ljubljane in

nazaj od \$174.00 naprej

Za pojavnja in potne liste vprašajte naše pooblašcene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

7 Dni do JUGOSLAVIJE

Najhitrejša Parnika na Svetu BREMEN - EUROPA

Izborna železniška zveza preko Cherbourga.

Poseben vlak ob parniku v Bremerhavenu jamči najbolj pripravnopotovanje v Ljubljano.

Tudi redna tedenska odplutja dobro znanih Lloydovih kabinskih parnikov

Pogodite se z lokalnim agentom. Zahtevajte Lloydove tikete, ki dajo najhitrejšo službo.

NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY NEW YORK

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!